

RUH MADDE

Cilt: 7 Sayı: 79 — Ağustos 1966

Cemiyet adına Sahip ve

Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Hazırlayanlar :

Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Salih Üge
Erol Sevil
Azime Nakip
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Çetin Salkök

İdarehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

Abone ücreti :
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Biz insanlar, ferda ferda bundan önceki hayatlarımızın birer neticesi olan bu dünya hayatımızda, bizler için en müsait ortamlarda tekâmül ediyoruz. Bunun için Yüceler Yücesi Tanrı'ya binlerce şükür. Mensubu bulunduğumuz milletin dinî inanışları, kanun örf ve adetleri, konuşulan dil ve bizim içinde yaşadığımız muhit ve hatta maişetimizi temin ettiğimiz işimiz bu bakımdan birinci derecede imkânlarımızı teşkil etmektedir. Bunun dışında ise dünyanın çeşitli milletleri olarak yaşayan insan topluluklarının müşahade ve tetkiki imkânlarını da bugün teknolojisi bizlere bahşetmektedir. Esasında ruhî bir varlık olarak daima daha iyiyi, daha güzeli ve daha mükemmeli arayıp bulmak ihtiyacı içinde bulunan insanoğlunun kıyas unsurları bu şekilde genişler ve kendi ruhî bütünlüğüne doğru yapacağı sentezler de şümül kazanır. Beşeri münasebetlerimiz bir bilgi alış verişi ve tatbikatından ibarettir. İnsan bilgi alır, hayatın çeşitli sahalarında tatbikat içinde bunu hazmeder, yeni ihtiyaçlar gösterir, ihtiyaçlar talepler doğurur. Veriliş ise Yukarı Plânlara aittir. Bu hep böyle olmuştur. Arka arkaya verilen Dinler, teknolojik keşifler, aklımıza gelen ve gelmeyen her yeni şey, insanların ihtiyaçlarının kamçıladığı cehit ve gayretleriyle kazandıkları liyakatlerine karşılık Yukarı Plânların yine insan dimağları vasıtası ile bizlere aktardığı nasiplerdir. Kendi realitelerimiz içinde adeta mahsur bulunan bizler, verilenleri alalım. Çünkü ne verilmiş ise bizler talep etmiş idik, edeceğimiz de. Yeni yeni haklarımız olacak olan bilgileri ise bizlerin hakiki mürebbilerimiz olan İdareci Ruhî Plânlar elbette ki vereceklerdir. İlâhi Adâleti böyle anlıyoruz.

Cemiyetimiz, Dünyanın bellibaşlı spirit teşekkülleri ile irtibat halindedir. Karşılıklı bilgi alış verişinde bulunmaktayız. Onların tetkik etmekte buldukları konuları sizlere aktarmayı faydalı bulduk. Bu ayın 16 sında Amsterdam'da Beynelmillel Spiritüalizm Kongresi başlayacaktır. Şimdiden yirmi dört memleketten delegelerin Kongreye iştiraki kat'ileşmiştir. Biz de Cemiyetimizin benimsediği bilgileri hulâsa eden bir raporu göndermiş bulunuyoruz. Bununla da ilgili haberleri sizlere peyderpey duyurmak vazifemiz olacaktır.

Benliğimiz ve İlâhi Plânlar

İnsan şahsiyeti denizde yüzen bir buzdağına benzer. Maddî hüviyetimizin ötesindeki kısımlar görünenden daha önemli ve çeşitli Plânlarla irtibat halindedir.

Yazan: Suat TAHSUĞ

Derler ki, ağaçtan bir elma düştü; Newton yerçekimi kanunlarını keşfetti. Biz Newton ve elmayı bir tarafa bırakalım. Bir yer çekimi kanunu var. Cisimler arasında bir sempatisasyon belki de.

Fakir bir kadın var. Çocuklarına bakabilmek için canını dişine takıp çalışıyor. İçebilir ,alkol hayatının gayesi olabilirdi. Çocuklarını sokağa atıp aşıkıyla ömür sürdürebilirdi. Halbuki bunu yapmıyor; onlara bakmayı seviyor.

Bu da gerçek, Yer çekimi gibi.

Genç bir delikanlı var. Karnı tok sıhhati yerinde, akıllı. İntihar ediyor. Sevdiği kız onu bırakmışmış.

Bu intihar da bir gerçek.

Eşyanın fizik kanunlarına uygun hareket ve sıralanışından farklı bir yaşayış tarzı var insanların. Kadının çocuklarını sevdiği için bir fabrikada çalışması, genç bir çocuğun uyku hapları yutabilmesi için, yer çekimi kadar gerçek kanun ve kuvvetlerin faaliyetinde olması icab eder. Çünkü bu da reel, bu da müşahede edilebiliyordu.

Wagner'in upuzun operaları var. Bir kısım insanlar gidip saatler saati bu müziği dinliyor, sahneyi seyrediyorlar. Bunlar ya aptaldırlar; ya da bir zevk duyuyorlar.

Her iki halde de bir gerçekle karşı karşıyayız : bu insanlar başka herhangi bir işi görecek yerde, opera binasına birkaç saat için kendi kendilerini hapsetmişlerdir.

Eğer biz, (ruhi) dediğimiz bir düşünce ve his hayatına iştirâk edebiliyorsak, bu iştirakimiz dolayısıyla yer yüzündeki hareketlerimiz şöyle veya böyle olursa BİZE MÜESİR OLAN FİZİK ÖTESİ ALEMLER DE

MEVCUD FİZİK ALEM KADAR GERÇEK TİR.

Niçin bunları tesadüfi, devamsız ve süreksiz biliriz? Niçin (ruh) denildiği zaman (öbür dünya) dediğimiz zaman, o şeylerin gerçek tecrübelerimize istinad eden böyle his ve düşüncelerle ilgili gerçek birer bölge olduklarını kabul etmeyiz?

Aslında biz o âlemlerde yaşıyoruz. oradan aldığımız tesirlerle fizik âlemde hareketler yapıyor, bu hareketler neticesinde de bir takım hissi ve fikri, yeni intibalarla karşılaşılıyor.

Güzel bir kumaş görüyoruz. Bundan hoşumuza giden bir biçimde bir elbise diktiriyoruz. Bunu giydiğimizde memnun oluyoruz. Neş'eleniyoruz; gözlerimiz parlıyor; kendimize güveniyoruz. Derken bir ses duyuyoruz! «Vay canına! Palyaçoya dönmüşsün.» Kızıyoruz, üzülüyoruz, ya da sesin sahibinin zevksiz olduğunu düşünüyoruz. Belki de ondan nefret ediyoruz. Yahut da yeni bir elbise giyiyoruz.

Bütün bunlar, içinde yaşadığımız iki âlemin giriftliğini bize gösteriyor. Biz hem düşünmek, hissetmek zorunda, hem de bunların neticesi olan fiilleri işlemek zorundayız.

Eğer biz —ki alekser böyleyiz— bir takım isteklerle hareket edip beklediğimize kavuşamazsak, hep menfi neticeler alırsak, yahut da, geçici bir haz ve sevincin hemen akabinde bıkkınlık, yılgınlık ve keder duyarsak, aradığımız da bizden kaçarsa, aldandığımızı anlarsak, benliğimizin içine dalarak yaşamakta olduğu fizik ötesi iklim, atmosfer, ters ve bize yararsız bir bölgedir.

Eğer biz hareket noktamız olan isteklere uygun bir netice ile karşılaşarsak, bu neticesi bir sevinç ve GENİŞLEME, yani ferahlık duyarsak, hareketimiz eksik ve anlamsız olsa dahi, bunun neden ileri geldiğini soğukkanlılıkla ve ferahlık hissi ile inceleyebiliyorsak bize yararlı ruhi bir bölgeye iştirâk halindeyiz demektir.

Biz insanların genellikle mahrum olduğumuz bir mefhum var: Bu da PLAN fikri ve plânların birbirlerine tesirleridir. Sebep-netice düşüncelerimiz, plan fikrine sahip olamazsak bizi yaşadığımız plânda, adeta bir cbediyet boyunca hapsedecektir. Değişik kategoride sebep ve netice zincirlerinin yararlığını bilmeliyiz.

Gemiler var. Deniz var. Kuşlar ötüyor. Serin bir rüzgâr esiyor. Tuzlu bir deniz, belki de yosun kokusu. Çay içiyoruz; şekeri az.

Gene de iki ayrı kategoride hadise gurubu içindeyiz: Bunun bir ucunda beş duygumuza sebep olan maddeler var: Öbür ucunda bu maddelerin bizde uyandırdığı hislerden edindiğimiz intibalar var. Biri —madde kısmı— fizik plân, öbürü de her hangi bir his plânı. Bu his plânının gerekliliğini, yanımızdaki şahısların, müşterek bir lisan vasıtasıyla ifade ettikleri intibalarından anlıyoruz: Meselâ hava serin diyorlar; çay tatsız.

Her zaman böyle mi? «Şu kadın güzel» diyor birisi! öbürü cevap veriyor: «Beş para etmez». Alaturka dinlemeye bayılanlar var. Bir kısmı da caz seviyor. Bazısı para kazanmanın ve tutumlu olmanın faziletlerini anlatıyor. Öbürü diyor ki ben manasız bir hayat yaşıyorum; hiç bir eksiklik yok ama, dünyada kime bir faydam dokunuyor? Ben ölsem dünya ne kaybeder? Keşke beş param olmasaydı da, dünyada herhangi başka bir insan veya şeye faydam olduğunu bilseydim.

Biri ırkı müdafaa ediyor, öbürü bir sosyal görüşü. Biri dinine çok bağlı, öbürü hiç bir zaman kabul etmek istemiyor.

Ve işin tuhafı bu insanlar karı-koca, ana-evlât, arkadaş olarak, aile veya iş icabı birlikte yaşamak zorundalar.

Şurasını tecrübeyle biliyoruz ki yanında

yaşadığımız insanlar bizi ilgisiz bırakmıyorlarsa ya mutlu kılıyor, ya da bedbaht ediyor. Kim devamlı bedbaht olmak ister? Kim sıkıntıdan devamlı bir zevk duyar? Şu halde biz, bilhassa insanlarla olan münasebetlerimizi ayarlayarak, bedbahtlık ve sıkıntıdan kurtulmak, sevinç ve mutluluğa doğru gitmek zorundayız.

İnsanlar bunun için ilk evvel zorbalığı, hilekârlığı ve yalanı keşfettiler. Bu, çevreyi, arzularımıza uydurarak mutlu olacağımız düşüncesinden ileri geliyordu. BU YOLLA MUTLU OLAMADIK. Devamlı olmadı mutluluğumuz. Gençken kuvvetli; akıllı idik. İhtiyarlayınca gücümüz kalmadı ve bunadık. Sonra da ölüm geldi, bizi buldu. Güçlü imparatorluklarımız yıkıldı ve evvelce barbar aciz saydıklarımız gelip bize hakim oldular.

Sonra FEDAKÂRLIĞI keşfettik. Dedik ki başkaları kazansın, biz bedbaht olalım, yeterki onlar mutlu olsun. Bu ilkinden çok daha kuvvetli bir kanundu. Bunun, topyekûn insanlık için ve bizim için daha iyi, daha akıllıca olduğunu keşfettik; dünya yumuşadı ve biraz çekilir hal aldı.

Bir şey daha keşfettik: Bilgisizce yapılan fedakârlıkların faydası yoktur. Zararı bile vardır. O zaman kötülükle mücadele, doğru bildiğimiz için mücadele yolunu keşfettik. Bu, bilgimiz nisbetinde, çok daha akıllıca bir yoldu. Ancak, doğru bildiğimizin doğru olduğunu hadiselerin de teyidi gerekiyordu.

Şu halde insanlar arası münasebetlerde cari olan çok kuvvetli kanunlar vardır; bunları öğrenmek tatbik etmek, hatalarımızı düzelterek ASIL KANUNLARA doğru gitmek zorundayız. Şimdilik pozisyonumuz bu. Çok da sıkıntı çekiyoruz. Bu gerek biriktirdiğimiz, güçlerin yetersizliğinden, gerek gerçek bilgilerden ve dış dünyaya uyan bir mantıktan mahrum oluşumuzdandır.

Gene başlangıca dönelim: Dedik ki biz yalnız fizik plânda değil, aynı zamanda bir his ve düşünce plânında da yaşıyoruz.

Bir takım insanlar bu son iki plânın sebebi olarak dış fizik âlemi görüyorlar. Ve bu her ikisine de müstakil bir mevcudî

(Devamı 32. sayfada)

**KANUNLAR BİR ŞEYİ
DEĞİŞTİRMİYOR;
KALPLER DEĞİŞMELİ!**

HİNDİSTANDAKİ DOKUNULMAZLAR

«Lecture Pour Tous» den

Hint Başbakanı Bayan Indra
Gandhi Brahman kastına men-
suptur.

Gandhi 1922 yılında şunları yazıyordu: «İneklere bile hürmet gösteren bir din, gayri insanî bir tarzda, bir kısım insanı diğerlerinden ayıramaz. «Dokunulmazlar» Paryalar kastasının (sınıfının) ihdası ile bozulmuştur. Irkımızın beşte birini yaşama hakkından mahrum ederek Tanrıyı inkâr etmeyelim.»

«Milyonlarca kardeşimizi biz esir gibi tutarsak nasıl hürriyeti istemeye hakkımız olur?»

Hind kıtasında en yaygın din olan hinduizm insanları farklı sınıflara ayırmaktadır. Bu sınıfların en üstünde, vaktiyle mabetlerde rahiplik etmiş, kurban kesicilik görevi almış Brahmanlar vardır. Mesele bugünkü Hint başbakanı bayan Indra Gandhi bu sınıftandır. İkinci olarak mu-

haripler Kshatryia'lar gelir. Üçüncü kast tüccar (Vaishya'lar), dördüncüsü çiftçi ve zanaatkâr Shudra'lardır. Bu kastların her biri alt bölümlere de ayrılmaktadır. Bunların kendilerine mahsus meslekler icra etmeleri gereklidir. Babadan oğula böyle devam edegelmektedir bu. Hırsız ve katiller kasti veya kızlarını fuhşa teşvik edenler kasti da olmuştur. Bu şekil bir sosyal sistem Hint cemiyetine bir nevi sağlamlık ve düzen temin etmişse de batı medeniyetine ayak uydurmasına mani olmuştur.

Bugün büyük şehirlerdeki fabrikalar da, orduda, idari teşekküllerde bütün bu sınıflar dirsek dirseğe yaşamaktadırlar. Bu yüzden kastları ayıran kalın cidarlar gevşemeğe başlamış, geçirgen olmuştur. Ama insanlar köylerine dönünce iş değişiyor ve

eski inançlar avdet ediyor.

Bir sınıf daha var ki bunlar dokunulmazlardır. Köylerde oturma, kuyulardan su alma, hatta taş ve tuğladan ev yapabilmeye hakları yoktur. Bunlar Hintlilerce mukaddes bir hayvan olan inekleri, öldükleri zaman yiyebilirler. En adi işleri yaparlar: Lağım temizlerler, çöpçülük ederler. Diğer kasttan birisi üzerine gölgeleri dahi düşse bu gölgeye raslayan kişi pislenmiş sayılır ve temizlenmesi için bir merasim icra edilir.

Paryalar mabetlere giremezler, diğer sınıftan insanların yakın temasını icap eden işlerini gördüremezler; meselâ berberde uğraş olamazlar.

Bütün bu kişiler Hint kıt'asının 530 000 şehir ve köyünde, dağınık olarak yaşayan 70 milyonluk bir nüfustur.

Menselerini, kendisi de Parya olan, Gandhi'nin mesai arkadaşı ve Nehru'nun ilk kabinesinde Adalet bakanlığı yapmış olan Dr. Bhimrao Ramji Ambedkar şöyle izah etmektedir: Hindistanı istila eden ilk Ari kabileler bazı Dravid ve Arborijen otokton (yerli) halkı tenkil etmişlerdi. Bunların artıkları, bugün bütün dünyaya yayılmış çingeneler gibi, bütün Hindistana dağıldılar ve çingenelerle aynı muameleyi gördüler.

Bir ara Budizmin zuhuru ile bu halk rahata kavuştu. Zira Budizm sınıf tanımayordu. Budist mabetlerin çoğalmasından ve halkın tehacümünden korkan Brahmanlar Budizmi yenmek için bir usul buldular ve bu usul muvaffak oldu: O zamanlar Budizm her canlıya hürmeti emrediyor ve binnetice et de yenilmiyordu. Halbuki Brahmanlar madette inek kurban ediyorlar, yiyorlar ve yenilmesine vesile teşkil ediyorlardı. Brahmanlar bu âdeti kaldırdılar ve ineği mukaddes bir hayvan ilân ettiler, kendileri de yemediler.

Halk yine Brahmanizme döndü ve Budizm Hint kıt'asından silindi. Yalnız paryalar açlık yüzünden ölü inekleri yemek zorunda kaldılar. İşte bu onları günahkâr, suçlu, pis duruma düşürdü ve bu günkü vaziyete tabi oldular. Bu husus tarihi olarak sabittir. IV. asırda Hindistanı ziyaret

etmiş olan Çinli seyyah Fah-Hien, Hindistanda hiç bir «dokunulmaz» görmemişti; Budizm yaygındı.

629 yılında Hindistana gelerek 13 yıl kalmış olan Yuan-Tchang başka bir durumla karşılaştı: Budist mabetleri terk edilmişti, her yerde dokunulmazlar vardı!

İlk olarak Gandhi «dokunulmazlar»ın ismini değiştirmeyi tekli fetti. Onlara Tanrının oğulları manasına gelen Harijan'lar denilecekti. Mücadelelerinde öncülük eden bazı dokunulmazlar buna da kızdılar:

«Herkes Tanrının oğludur; dediler. Biz bu isimle ayırmak niye? Halbuki biz de herkes gibi Adem oğulları olmak istiyoruz.»

Bugün Hint devleti çok ileri görüşlü ve hüsnüniyet sahibidir. Dokunulmazlar kanunen diğer vatandaşlara eşittirler. 500 kişilik mecliste 76 mebuslukları vardır. Ayrıca devlet onların sosyal şartlarının islahı için gayret göstermektedir. Kendilerine kredi, toprak temin edilmektedir. Fakat ne diğer sınıflar ne de dokunulmazlar bu gayret ve yardımı değerlendirebiliyorlar. Hintliler yeneden dünyaya gelmeye inanmakta, bu hayatlarını geçmiş hayatlarının bir neticesi addetmektedirler. Bu yüzden de dokunulmazlar sabır ve tevekkülle eski hayatlarının ecrini ödeyip bir dahaki gelişlerinde daha yüksek bir sınıfta doğmayı beklemektedirler.

% 90' ı okumaz yazmaz olan bu adamlar yeni ve daha geniş fikirlere sahip olarak insanların bu hayatlarında da şartlarını değiştirebilme imkânının kabul etmekte olduklarıdır.

Kanunun kendilerine bahsettiği hakların kullanılmasında pek çok müşkilât, kavgalar, cinayetler çıkmakta, bazan polis silâh kullanmak zorunda kalmaktadır.

Dr. Ambedkar Oxford mezunu, Columbia üniversitesinde doktora yapmış. Heidelberg'de Laureat, kıymetli bir avukat ve hukukçudur. Böyle olmasına rağmen, meselâ, mahkemelerde odacılar ona dosya getirince kendilerini pislenmiş addederek temizleniyorlar, müdafaasını üzerine aldığı katil ve haydutlar bile onu hor görüyorlardı!

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Kendilerine hükümetin toprak verdiği bir köy halkına kızan, sınıflı diğer köy halkı, onlara hücum ederek mahsullerini yakmış, dokunulmazların bir güreş müsabakasına iştirak etmeyi arzu etmeleri üzerine hadiseler çıkmış, üç kişi ölmüş, onüç kişi yaralanmış, polis dokunulmaz güreşçileri arabayla kaçırmıştır. Başka bir yerde onların bir düğünde dümbelek çalmasına, yemekte tereyağı yemelerine, başka bir yerde halı üzerinde oturmalarına kızıyorlar. Çünkü, onların bu işleri yapmaya hakları yok!

BUGÜNKÜ HİNT LİDERLERİ ŞÖYLE DİYORLAR :

— KANUNLAR BİR ŞEYİ DEĞİŞTİRİYOR; KALBLER DEĞİŞMELİ !

Ziraat yapan insanoğlu, tavuk yetiştirirken tavukların huyunu öğrenir ve ona öyle davranır. İneklere yapılan muamele de başka türliüdür. Keza pancar ziraati ile sert buğday ekiminde, bu nebatların hususiyetine göre ayrı ayrı usuller kullanılmaktadır.

Niçin insanların ayrı ayrı realitelere sahip olduklarını, bu realitelere, his ve inançlara sahip oldukça onların böyle davranmaya mecbur olduklarını öğrenemiyor ve onlara kızıyor ve onları zorluyoruz.

Hukuki enstitüsyonlar, müesseseler bugün dünyaya hakim Batı medeniyet ve tekâmülünün tahtı tesirinde. doğru olmakla beraber, diğer halklar için mücerret kalan prensiplerden hareket ederek kanunlar koyuyorlar. Sonra da beklemedikleri zorluklarla karşılaşınca ördek yavrusu çıkarmış tavuk gibi şaşırıyor devletler.

İnsan ne tavuktur ne de sağlam. Değişebilir. Ancak onu değiştirmenin bir usulü vardır. Bu prensip bilinmeyince, ıstırap ve kargaşalıktan hiç bir zaman kurtulamayacağız.

Önce insanların realitelerini tanımak gerek. Bu realitenin bir üstünü ve bunun o kişiye nasıl öğretileceğini bilmemiz icab ediyor. Böylece kalpler uyanacak ve üstün kanunlar tahakkuk ederken, burada mes'ul olarak hareket edebilecek olan insanoğlu da olayların seyrinin değiştirilmesinde gerçek bir yer işgal edebilecektir. **Ancak bilgi ile.**

Bu, kanun neşretme ve polisle tatbikine çalışma tarzı değil, insan şuurlarına hitab ederek onların uyanışlarını bekleme sanatıdır ki yüksek idareci mekanizmanın asırlardır tebligatı, yönettiği hadiseleri ile tatbik ettiği de budur. Ve insandan beklenen şuurlu olarak bu yolda hizmettir. Ve belki de bugün tanımadığımız Asıl Sevgi buradadır.

En Nefis Kahve

(RUH: 544)

Kâinatta insan tekâmülünün lüzumu

Kâinatta ve kâinatlarda her reenkarnasyon şubesinin bir lüzumu vardır. Bunlardan yalnız insan tekâmülünün lüzumunu izah edersek diğer reenkarnasyonların da manası daha iyi tavazzuh etmiş olur. Ruh denilen varlık meselâ yeryüzü seyyaresinde insan tekâmülü için enkarne olmuştur. İnsanlık geniş bir branştır. İnsan plânlarına göre bir takım şubelere ayrılır. Bu şubeler talî mesleklere bölünmüştür. Farz edelim ki, ruh reenkarnasyonlarından birinde doktorluk, diğerlerinde ise mühendislik, bir diğerinde eczacılık veya mimarlık tecrübe etmiş olsun. Bu muhtelif reenkarnasyonları esnasında bu şekilde bir teselsülde, bir gaye vardır.

Ruh bu branşlarda etüd yaptıktan, insan olarak tekâmül ettikten sonra beden imal etmenin bir branşında ihtisas yapması olacaktır. Beden yaratmaları kolay bir iş değildir. Muhtelif alemlerin bünyelerine uygun olarak beden seçecektir. Bu seçtiği bedeni isabetli seçmek iyi imal etmek, maddelerinin nev'ini tesbit edebilmek, bu maddeleri bir kimyager gibi terkiib ve tahlil etmek, bir müziker gibi hasselerini tanzim etmek, bir heykeltıraş gibi manalandırmak, bir doktor gibi sıhhatini kontrol etmek lâzımdır.

Gene bu beden maddelerini terkiib ederken hiç bir maddeyi fazla kullanmamak, adilâne hareket etmek, başkalarının bedenlerine ve plânlarına hürmet etmeği öğrenmek, bedene insanî mânâ ve âhenk vermek, onu estetik bakımdan cazib bir şekle sokmak hep insanî tekâmül esnasında kazanılmış bilgilerle elde edilir. Bazı insanın yeryüzüne sevki beden imal etmesini öğrensin ve beden için lâzım olan maddelerin tahlil ve terkiibini yapsın, dağıtacağı ve toplayacağı maddelere ve unsurlara güzel hakim olsun gayesiledir. Fakat şunu da ilâve etmek lâzımdır ki bütün dünyadaki reenkarnasyonların gayesi bu değildir. Gayelerden bir nev'idir bu. İnsan tekâmülü kâinatın daha bir çok bölgelerinde vaki olmaktadır.

Chagas Hastalığı ve Reduviid Böcekler

Barbelro böceğinin normal fonksiyonu ve özel hayat faaliyetlerinin neticesinde ortaya çıkan bir çok hadise ve sosyal problemlerin müşahede ve halledilmesi zorunluluğu, insanlığın muayyen bir cepheden inkişafında önemli bir tatbikat materyali vazifesini de göreceği tabiidir. Nitekim, bu böceğin meydana getirdiği fizyolojik arazla ilgili çeşitli hadiselerle karşılaşacak olan nisanların karşılıklı münasebet ve davranışları; bir yeni tatbikat vasatında elbette ki orijinal bir takım kıyaslamalar ve neticelerin elde edilmesine vesile teşkil edecektir. Ayrıca, hastalığın bertaraf edilmesi yönünde tıp sahasında girişilecek araştırma faaliyeti de bu sahada insanlığın noksanlıklarını giderecektir. Karşılıklı yardımlaşma duygusunun kuvvetlenmesi, sevgi ve merhamet hislerinin gelişmesi kötülüklerle, cihat ve fedakârlık kudretinin kamçılanması ve nihayet bütün bu birbirine bağlı ve bir ahenk içinde seyreden hadiselerin insanlara neleri kazandıracacağı hakkında düşünmek imkânlarının hazırlanması bakımından da bütün bu hadiseler hususi bir değer taşımaktadır.

Allah ve onun vaz'ettiği ilâhi kanunlar karşısında insan ve varlıkların karşılıklı münasebetleri, sevgi, nefret, nefsanîyet, fedakârlık, hayat ve ölüm, ruh ve madde, ilâhî nizam ve murat ve idareci ilâhî plânlar, ilâhî irşat ve himaye - mukaddes tebliğat - mukadderat karşısında icabat gibi birbirine bağlı ve girift bir çok problemlerin insanın gözü önünde ufacık bir barbeiro böceğinin hatırlanmasıyla geçit resminde bulunması sözlerimizi doğruluyucu ayrı bir delil değil midir?

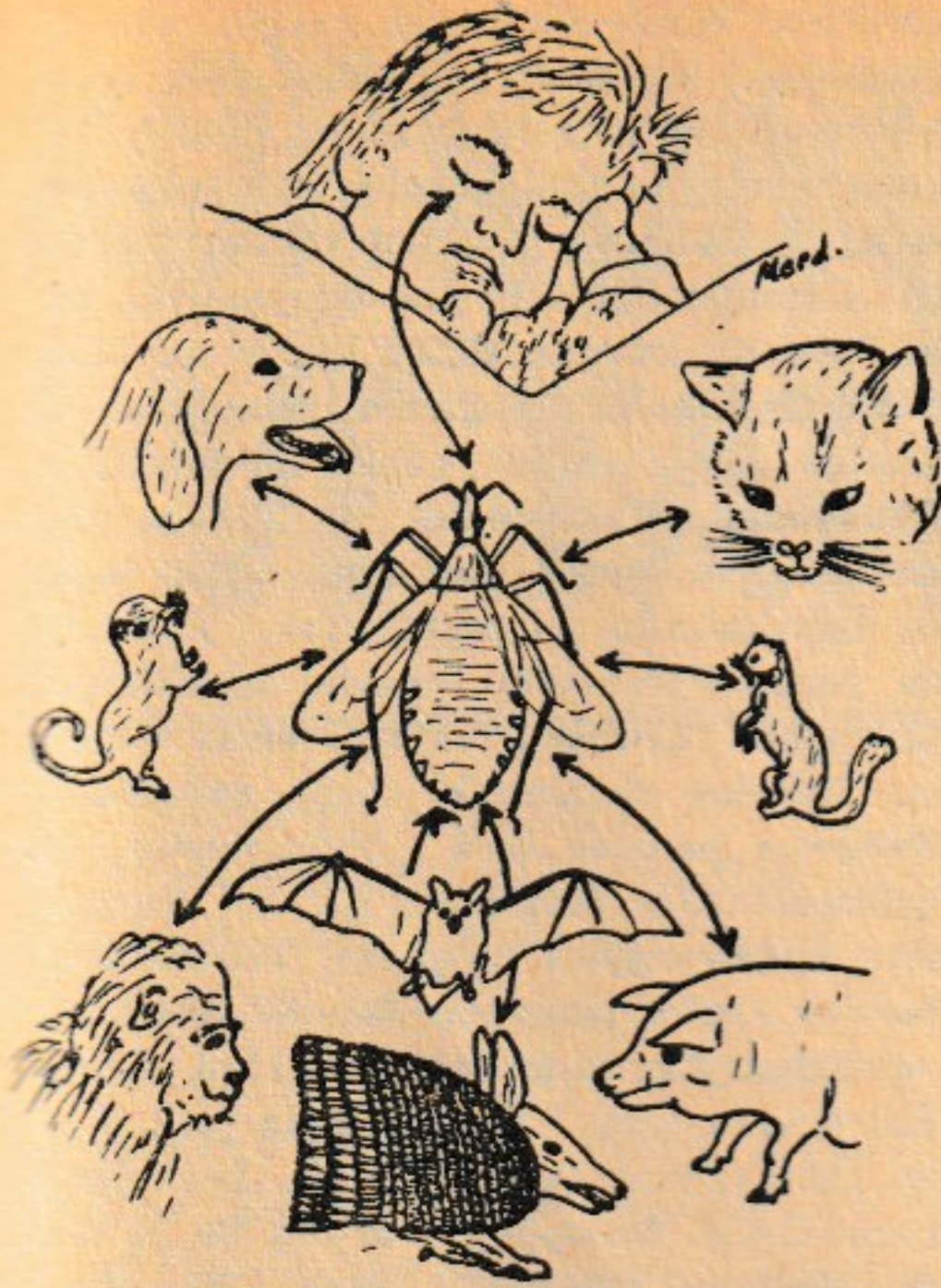
RUH ve MADDE

3 Haziran 1966 günü Türkiye Meta-psişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Cemiyeti'nden bir kutu içinde ölü, kurumuş ve kanat, bacak, anten, hortum.. gibi organları kopmuş bir böcek getirildi. Brezilyadan gönderildiği söylenen bu böceğin tür teşhisi ile Chagas hastalığı üzerine yazı yazmam rica edildi.

Birdenbire, 1965 yılında «Hürriyet» gazetesinde, 30 milyon insanın hayatını tehdit eden ve sokucu böcekler tarafından taşınan bir hastalık hakkında yayınlanmış olan sansasyonel yazıyı ve C. Ulunay'ın «Milliyet» gazetesinde 6 Nisan 1966 günü yayınlanmış «Esrarengiz Hastalık» başlıklı yazısını hatırladım. Cemiyetin dergisinde konu ile ilgili ufak bir yazı yazmayı kabul ettim.

Doç. Dr. Ahmet MERDİVENÇİ

Ünlü araştırmacı Carlos Chagas Brezilya'da sıtmanın taşıyıcı (vektör) leri üzerine yaptığı araştırmaları sırasında 1906 senesinde Minas Geraes bölgesinde Hemiptera (Yarımkanatlılar) böceklerinden (*Panstrongylus megistus* türünün midesinde kamçılı bir protozoa buldu. Kamçılı protozoayı taşıyan bu sokucu artropoda *Hepale penicillatus* maymunlarını sokturdu. Maymunların kanında üç hafta sonra kamçılı parazitler gördü. Bu buluş üzerine bu hemipter böceklerin insanı da bulaştırabilecekleri şüphesi uyandı. Araştırmacı üç sene sonra 1909 da aynı kamçılı protozoayı ağır hasta bir çocuğun karnında buldu. Parazitin *P. megistus*'ta gelişimini inceledi. Ünlü Brezilyalı bilgin Oswaldo Cruz'un adına izafe suretiyle hastalık etkenine *Trypanosoma (Schizotrypanum) cruzi* adını verdi. Daha sonraki araştırmacılar tarafından ise Carlos Chagas'ın adına izafeten bu parazi-

Şekil 1: Trypanosoma cruzi'nin önemli reservoir konakları, vektörü triatomid böcek ve uyuyan çocuk arasında sirkülasyonu. Orij.

tin yaptığı hastalığa da **Chagas Hastalığı** adı verildi.

Altmış senedenberi Chagas hastalığı, etkeni ve taşıyıcısı üzerine binlerce araştırma ve yayın yapılmış ve yapılmaktadır.

Türkiyede Chagas hastalığı ve taşıyıcısı üzerine ilk bilgiyi **İsmail Hakkı'nın** 1912 senesinde yayınlamış olduğu «**İlmi Hayvanatı Tıbbiye ve Ziraiye**» adlı üç ciltlik eserinin 1. inci ve 2. inci ciltlerinde rastlamaktayız. Yine bu değerli bilginin 1928 senesinde eski yazı ile yayınladığı «Parazitoloji (İlmi Tufeylât)» adlı eserinde Chagas hastalığı ve etkenine dair bilgi bulmaktayız. Gene eski yazı ile Hulûsi'nin 1928 senesinde yayınlamış olduğu «**İlmi Hayvanatı Tıbbiye ve Parazitoloji**» adlı eserinde hastalık ve etkeni hakkında bilgi verilmiştir.

Bu günkü harflerimizle yayınlanmış eserlerden:

1) 1941: İnsanın Hayvani Parazitleri; M. Braun - Seifert (Tercüme: Z. Öktem);

2) 1945: Sıcak Memleketler Hastalıkları ve Hıfzıssıhhası, -Mühlens - Nauk - Vogel - Ruge (Tercüme: S. ve İ. Kantemir);

3) 1946: İç Hastalıkları I, - Neşet Ömer İrdelp;

4) 1949: Tıbbi Parazitoloji (2. baskı 1958; 3. baskı 1961, - Hasan Ş. Oytun;

5) 1952: Tıbbi Protozooloji Ders Kitabı, - Ekrem K. Unat;

6) 1960: Tıbbi Parazitoloji Ders Kitabı, - Ekrem K. Unat'ın eserlerinde etkeni ve hastalık üzerine bilgi verilmiştir.

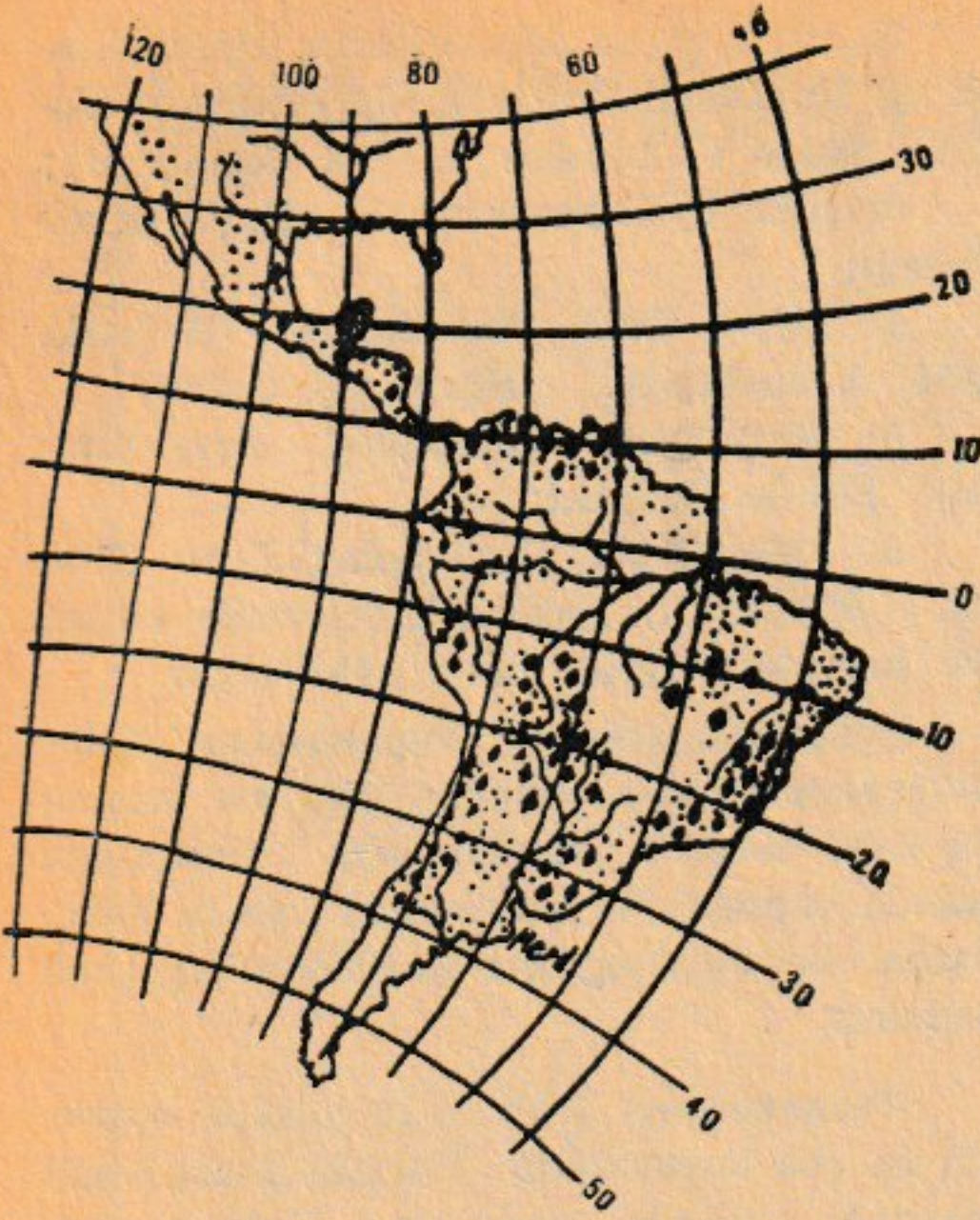
Hastalığın etkeni **Trypanosoma (Schizotrypanum) cruzi** Chagas, 1909 nin insanın ve bazı memeli hayvanların vücudunda kanda uzamış (**Trypanisoma**) şekli, dokularda ise toparlağımsı (**Leishmania**) şekli bulunur.

Trypanosoma şekli 15-20 mikron boyunda ve çok hareketlidir. Vücudu geniş söğüt yaprağı şeklinde uzamıştır. Dalgalı zarı, ön ucu serbest olan uzun kamçısı ve büyük bir çekirdeği vardır.

Dokulara girip hücrelere yerleşen bu hareketli şekil kamçı ve dalgalı zarını kaybederek 3-5 mikron büyüklüğünde toparlağımsı (**Leishmania**) şekline dönüşür. Bunlar ikiye bölünerek eşeysiz çoğalırlar. Hücreler içinde **Leishmania** yığınları husule gelir. Hücre çeperi yırtılır. Serbest kalan **Leishmania** şekillerinin bir kısmı tekrar sağlam hücrelere girerler. Bir kısmının ise boyu uzar, dalgalanan zar ve serbest kamçı husule gelerek tekrar **Trypanosoma** şekline dönüşürler ve çevre kanına geçerler. Kanda üremezler.

İnsanın vücudunda kalb kası ve diğer çizgili kaslarda, karaciğerde, böbreklerde, dalaakta, akciğerlerde, limfa düğümlerinde, böbrek üstü iç salgı bezlerinde, pankreas salgı bezinde, tiroid iç salgı bezinde, kemik iliğinde, testislerde, yumurtalıklarda, merkez sinir sisteminde, omurilikte, barsak mukozasında, deride histiosit hücrelerde yerleşerek parazitlenirler. Parazit bu organların dokularında bulunur. Fareler üzerinde yapılan deneylere göre, 28 % - 35 % omurilikte, 57 % kalb kasında

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

(Şekil: 2)

... Memelilerde Chagas hastalığının yayılış bölgeleri.

● ● ● İnsanda Chagas hastalığının yayılış bölgeleri. Orij.

ve 88 % - 99% akciğer bronşlarında ve yemek borusunda tahribat yapar.

Yerleştiği dokularda sıvılardan osmos (emilim) ile beslenir. Kist şekilleri yoktur.

İnsandan başka, köpek, kedi, domuz, armadillo, tilki, yarasa, sincap başta olmak üzere 45 çeşit memeli hayvanda tabii infeksiyon şeklinde bulunmuştur. Ayrıca deneysel olarak çeşitli memeli laboratuvar hayvanları da kolaylıkla bulaştırılabilir (Şekil 1).

İnsandan insana doğrudan bulaşmaz, fakat kan nakli ile geçebilir. Yalnız sokucu bazı artropod (eklembacaklı) türleriyle bulaşır. 24 tane *Triatoma* türü, 4 tane *Panstrongylus* türü, 5 tane *Eutriatoma* türü, 5 tane *Rhodnius* türü ve 2 tane *Erathyrus* türü Hemiptera (yarımkanatlı) ları ile *Amblyomma longirostre*, *A. cayenense* ve *Rhipicephalus sanguineus* gibi sert kene türleri tabii olarak taşıyıcı (vektör) rolü

görürler. Türkiyede gayet yaygın olan ve insandan kan emerek parazitlenen, fakat her hangi bir hastalık etkenini tabii olarak bulaştıramayan tahtakurulanı (*Cimex lectularis*) da Hemiptera (yarımkanatlı) böcekler takımındandır. Bu gün dünyamızda Hemiptera takımından 40,000 kadar tür bilinmektedir. Bunların çoğunun tarımda büyük iktisadî önemi vardır. Yalnız *Notonectidae*, *Reduviidae*, *Triatomidae* ve *Cimidae* ailelerine giren türler kan emici olup insan ve hayvanlarda parazitlenirler. Canavarlık yapan (predatör) reduviid böceklerden Anadolu'da *Ornithodoros lahorensis* kenesisinin irilerine saldırarak hızla parçalanan *Reduvius pallipes* türü bulunmuştur. Bu antropodlardan özellikle 2-2,5 sm. boyunda olan *Panstrongylus megistus*, *Triatoma infestans...* gibi türler en önemli tabii taşıyıcıdır. Altı tane *Triatoma* türü, 1 tane *Eutriatoma* türü, 1 tane *Clerada* türü, 7 tane tahtakurusu (*Cimex*) türü, koyunlarda parazitlenen *Melophagus ovinus* ile 14 tane *Ornithodoros* yumuşak kene türüne suni olarak bulaştırılabilmektedir.

Alıcı sokucu artropodlar infekte insan veya memeli hayvandan kan emerken *Trypanosoma* şekline alırlar (Şekil 1). Orta barsakta ikiye bölünerek eşeysiz çoğalırlar ve barsakta *Leishmania* ve *Crithidia* denen şekilleri husule gelir. Barsağın arka kısmında *Crithidia*'lar gelişerek *metasiklik Trypanosoma* şekline dönüşürler.

Hastalık, dünyamızın Güney ve Orta Amerikayı içine alan Neotropikal zoocoğrafya bölgesinde yer yer geniş odaklar halinde yayılmıştır. Şöyle ki, bu bölgede insanda bulunmuş olan Chagas hastalığı olguları 40 ıncı Güney ile 30 uncu kuzey paralelleri arasındadır. Hastalığın serbest tabiatta devamlı bulaşma kaynağı olan hayvanlarda ise yayılış alanı kuzeyde Neoarktik zoocoğrafya bölgesine giren Kuzey Amerika'nın güney-batı eyaletinde 40 ıncı kuzey paralele kadar uzanmaktadır (Şekil 2).

Hastalığın bu yayılış alanına giren Meksika, Guatemala, Honduras, Nikaragua, Kostarika, Panama, Kolombiya, Vene-

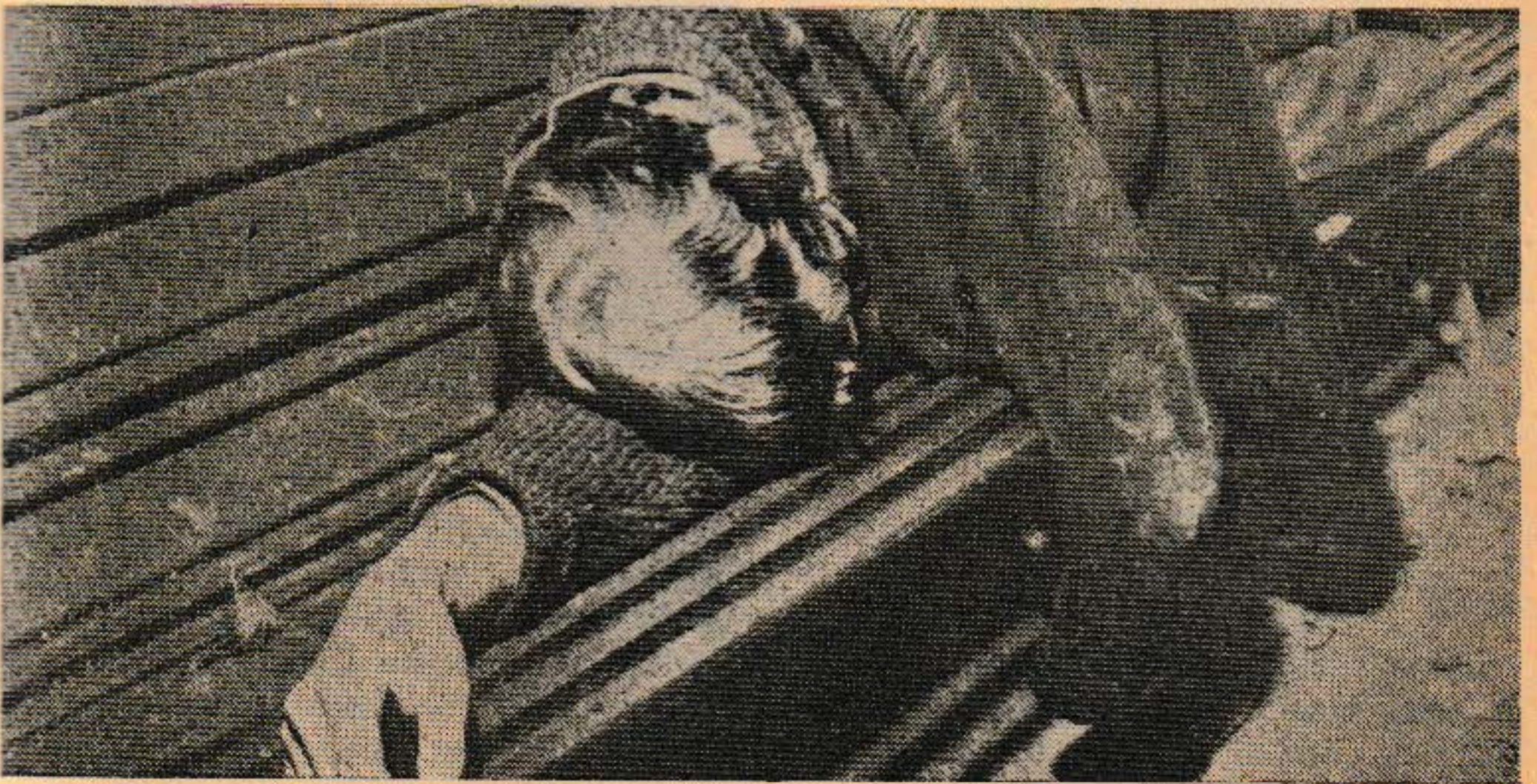
(Devamı 33. Sayfada)

KORKUNÇ TEHLİKE VE TATLI ÖLÜM

KORKUNÇ TEHLİKE

Brooklyn polisleri bir müddet önce elliye üç yaşındaki Florence Cooper'i apartmanında bıçaklanmış olarak buldu. Tahkikata giden polisler, maktulun 36 yaşındaki damadını, usulen sorguya çektiler. Stephen Henry Kessler isimli bu kimse "Acaba ben karımı öldürdüm mü? Kimsenin ırzına geçtim mi? Ne yaptım?" deyince, tahkikatçılar hayrete kaldılar. O devam etti: "Arkadaşlar, ben LSD sayesinde, kendime üç günlük bir gezi temin ettim!" Henry Kessler,

cinayetten üç hafta önce, LSD istimalinden hasıl olan beyin teşevvüşünü Manhattandaki Bellevue Hastanesi Psikiyatri Bölümünde tedavi ettirmişti ve ruhi ekspertizi yapılmak üzere, cinayet suçlusu olarak, bir tıp merkezine götürüldü. Kessler olayı bütün Amerikayı sarsmıştır. Zira LSD olarak anılan ilâç bir kere daha kendinden bahsettirmişti ve bu sefer bir insan, kendinden geçmiş olarak, feci şartlar altında ve yaptığı işi hafırlamadan, vahşice birini öldürmüştü.

LSD

(DEVAM)

Asit diethylamid-dextro-lyserjik çavdar mahmuzundan elde edilir ve A. B. Devletlerinde keyif verici zehirlerden daha vahim bir yara olmuştur zira, gayet cüz'î miktarı bile, şahsiyet üzerinde henüz tam bilinmeyen etkiler hasıl ediyor ve kaçak olarak yapılan ticareti endişe verici artış kaydediyor. Maalesef bu afet yayılmak istidadı gösteriyor ve Pariste bir uzman — burada neşrettiğimiz makalesinde — kendi kliniğinde müşahede olunan bir zehirlenme olayını ciddiyetle ele alıyor.

Bu esef edilecek olaylar, ilmî ve tıbbi araştırmalardan L.S.D. nin tamamile bertaraf edilmesini icap ettirir mi? Daha şimdiden, LSD nin imalatçısı ve mucidi olan SANDOZ İsviçre firması, A. B. Devletlerinde bu ilacın aşırı talep karşısında, psikiyatri ve araştırma kliniklerine yapılan ihracatı durdurmayı kararlaştırmıştır. L.S.D. nin bu suretle resmi kaynağı kuruyunca, gizli imalathanelerin mevcut olup olmadığı daha kolayca tespit edilecek zira kimya alanında LSD nin sentetik olarak istihsalı maalesef güç değildir.

Mahaza, bu kötüye kullanmaların feci neticeleri yanında, araştırmacılar, L.S.D. nin henüz az bilinen ve dikkate değer imkânlar ihtiva ettiğini tahmin ediyorlar. Bu vadide L.S.D. üzerine dikkate değer bir etüd hazırlamış olan ve hayal yaratan zehirlerin A. B. Devletlerinde en ünlü uzmanlarından Dr. Sidney Cohen, ilerde naklettiğimiz olayda, L.S.D. sayesinde ölüme mahkûm bir hastanın, bir dereceye kadar sükûnetle onu karşıladığını bildiriyor.

L.S.D. nin yekdiğerini nakzedenden iki veçhesi — iyilik ve kötülük — en âlası ve en kötüsü... Okuyucularımıza işte bu iki veçheyi aşağıda naklediyoruz.

DÖNÜŞÜ OLMAYAN GEZİNTİLER...

Nèuilly'deki Amerikan Hastanesi Psikiyatri Ekibi Üyesi olan Fransız ruhiyatçısı Dr. Pierre Bensoussan keyif verici zehirler

uzmanıdır ve Paristeki, sözde öğrenci, ecnebi "beatnik"ler arasında yayılan L.S.D. iptilasının, bu muhitlerde gittikçe artan bir psikiyatri problemi meydana getirdiğini ifade ediyor.

Bu uzmana göre, bu gençlerin, tıbbi her türlü kontrol dışında, gizli olarak L.S.D. kullanmaları, çok zararlı neticeler, akıl hastalıkları, derin koma, hatta ölümü mucip olabilir. Aynı Dr. bu yaz L.S.D istihlakının — yeni öğrencilerin kaydolması dolayısıyla — korkunç derecede tahribat yapmasından endişe duymaktadır Dr. Pierre A. Bensoussan, alkolizma ve mükeyyifat hakkında birçok yazılar yazmış ve son zamanlarda tedavi ettiği beatnik - öğrenciler dolayısıyla, bu ikazı yayınlamıştır.

İki oğlan ve iki kız (17 ilâ 24 yaşlarında Amerikalı) zehirin bünyelerinden defedilmesinden çok zaman sonra dahi L.S.D. nin etkisinden ve hayal âleminden kurtulamadılar. Dr. Bensoussan'a göre, «Bu olayda vahim PSİKOTİK (yâni akli hastalıkla ilgili) bir kaza olmuştur. Emareleri ŞİZOFRENİ PARANOİD'e yakındır. Hastaların dördü de hastaneye yatırıldı. İçlerinden ikisi şimdi taburcu edilebildi fakat diğer ikisi. L.S.D. yi kullandıktan aylarca sonra, tutukludurlar ve normal hayata ne zaman döneceklerini hiç kimse kestiremez.»

Ruhiyatçıya göre, bu kabil reaksiyonlar, kendileri dahi farkında olmayan ve dîmağları nazik olan kimselerde görülürmüş. Genel olarak bu gençler, refah içinde olan ailelerin fertleridir.

«Onlar, ebeveynlerine karşı isyan halindedir ve LSD kullanmaları, bu isyanın belirtisidir» diyor Dr. Bensoussan. "Asit - Partileri" esnasında onlar bu zehiri çekiyor — zira LSD asit Lyserjiktir — ve kullananların ikametgâhları Sen Nehrinin sol kıyısındadır.

L.S.D. çekenlerin tarifine göre, normal olarak altı ilâ sekiz saat müddetle, tam mutluluk hissedilir ve âdetâ bir ruh devrimi hasıl olur. Bazıları ise, muayyen Şark Dinleri veya Zen sâliklerinin mertebesine eriştiklerini, herşeyin künhüne vâkıf olacak bir halet sahibi olduklarını bildirdiler. "Sonunculara gelince" diyor Dr. Benson, "on-

LSD

(DEVAM)

lar garbın kıymet ölçülerine karşı isyan balindedir”.

Duyguların keskinleşmesinden ziyade — meselâ meskalinde olduğu gibi renk ih-saslarında — L.S.D. adetâ genel bir delilik yaratıyor. Seksüel arzuyu da azaltıyor.

Onlar bunu “Normal gezintiye çıkmak” olarak tabir ediyorlar diyor Dr. Bensoussan. Şayet herkes bu gezintilerden sihhathli olarak geri dönebilseydi, bu zehir büyük tıbbi problemler yaratmazdı, fakat maalesef böyle olmuyor! “Gezinti” esnasında iki çeşit kaza olabilir; aynen normal hayata dönüşte de iki kaza beklenebilir! Bazen, şahsiyetinden sıyrılan hasta okadar ürkerki, paniğe kapılarak intihar etmek ister! Başka çeşit kazalarda, hasta kendi vücudunu hissedemez olur. Vücudundan ayrılmış olduğu hissi okadar kuvvetlidir ki, O yaralansa bile, kendisine zarar gelmeyeceğini sanır! Bunu ispat etmek arzusuna kapılır ve su üzerinde yürümeğe veya kesif trafik arasından başı önde geçmeğe çalışır! Neuilly’de tedavi edilen iki Amerikalının normal hayata dönüşü esnasında vukubulan iki cins kazanın biri, hayal aleminden kurtulma güçlüğüdür. İkinci kaza, zehirin alınmasından bir ay veya defa fazla müddet sonra, etkilerin yeniden ortaya çıkmasıdır. Bu da bir Fransız öğrencisine arız oldu! Onun “Gezintisi” normal olarak neticelenmiş benziyordu. Altı ay müddetle herşey yolunda gitti aniden had devrede hayal görme haleti avdet etti ve bir daha onun yakasını bırakmadı.

Dr. Bensoussan’a göre, amatörlerin yüksek dozda L.S.D. almaları, bu kazalara sebebiyet veriyor. Tecrübe olarak, 10 veya 20 miligramdan fazla doz alınmaz. Fakat gizlice zehiri çeken amatörler, dozunu kaçırınca, riskler de artıyor. Ayrıca, L.S.D. ucuzdur ve temini kolaydır. “Hayal aleminde gezintiye” çıkmak isteyenler 25 ilâ 35 frank öderler. Pariste bu mesele, hayret verici

bir süratle ortaya çıktı. Dr. Bensoussan tarafından tedavi edilen bütün hastalar, geçen yaz zarfında bu zehiri kullanmışlardı zira 1964 de hiçbir vak’a müşahede etmemişti!

“Bu afet süratli şekilde yayılıyor mu?” sualine karşı, Dr. Bensoussan şöyle cevap veriyor: “Süratli tabiri doğru değildir? YILDIRIM HIZIYLA L.S.D. yi yutan gençler, kendilerini ne gibi tehlikeye attıklarını bilmiyorlar. Onlar ikaz edilmelidir ve bir “Gezinti” bazan normal sonuçlanıyorsa, hakiki ve ciddi olarak kazaya kurban gitme riski de vardır”.

New-York Herald Tribune

O ANDAN İTİBAREN, İREN ÖLÜMÜNÜ “BAŞKA TÜRLÜ” GÖRDÜ.

Bir klinikte İren, REKTUM kanserinden muztarip olarak — maalesef pek yavaşça ölüyordu zira önemli bir ameliyat ve X şuaları tedavisinden sonra — hastalığı nüks etmişti. Hastalık okadar yayılmıştı ki, artık ameliyat yapılamıyordu. Karaciğeri ve kemiklerini hastalık sarmıştı. Artık onun ıstırabını dindirmekten başka yapılacak iş kalmamıştı. Fakat yüksek doz uyku ilâcı ve müsekkine rağmen, uyanık olduğu zaman sinirli ve ağlamaklı olmağa devam ediyor ve ilâçların tesirile uyurken dahi inlemekte ve çırpınmakta devam ediyordu. Onun hemşiresi ile doktoru, ölümünü beklerken, onun ıstırabını dindirecek başka çareler aramağa koyuldular. Biraz tereddütten sonra L.S.D. tavsiye edildi, zira benzer durumda şimdiye kadar ancak bir kişiye verilmişti. Dr. un fikrine göre L.S.D. nin hiç olmazsa birkaç saat müddetle, İrenin zihnini kendi ölümünden uzaklaştıracağı umulabilirdi. Onun şuurlu düşüncesini, kendinden uzaklaştırmak mümkün olsaydı, yakın zamanda ortadan yokolması belki de onu ürkütmiyecekti. Ailesinin de tasvibi alınarak, bir defaya mahsus olmak üzere, ona zayıf doz L.S.D. içirildi. O zaman İren konuşmağa başladı ve doktoru teferruatlı not tuttu. İşte L.S.D. nin etkisi altında, İrenin söyledikleri harfiyen şöyle idi:

“Benim yokolmam, hatta kendim için bile şimdi pek önemli değildir. Bu yaşama ile yaşamama devreleri arasında, ancak bir merhaledir. Ben bunda din ile, ne de ölüm
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

LSD

(DEVAM)

bakkında söylenmiş olanlarla hiçbir ilgi göremiyorum. Bence ben ayrılmışım — bu kelimeyi kullanıyor — kendimden kurtulmuşum, ızdıraplarımdan ve parçalanmaktan. Şayet icap ediyorsa, şu anda rahatça ölebilirim. Ben ölüme ne çağırıyor ne de geri itiyorum. Evet, sizin yaptığınızı görüyorum. Benim BENLİĞİMİ çeldiniz. Bu, ölüme bir yaklaşımdır. BENDEN GAYRISI daha devamlı olunca, büyük karşılaşmaya hazırlıktır. Başka birşey daha var. İlk defa, nizam içinde nizamı görebiliyorum. Bir keşmekeşe (kaos), ademi intizama benzeyen şey, sadece herşeyin mudilliği, birbirine girift olmuş hareketlerin karışımıdır. Girdabın plânı ayan olunca, herşey yerli yerine oturur. Şimdi sizlere hitabeden benim için, hayatın manası olmadığı fikri, herşeyin kazara meydana geldiği teorisi manasızdır. Ne kazası Ne tesadüfü! Ne hayret verici, göz kamaştırıcı kaza ve tesadüf!"

İren hastabakıcılık etmişti, mesleğinin ehliydi ve işini ancak birkaç aydanberi terketmişti. 45 yaşında ve kocasından ayrılmıştı. İzdivacı, hayatının en büyük hatası olmuş, zira o bir alkoliği ıslah edeceğini sanmıştı. Onun, hemşiresinden gayrı, ne çocuğu, ne de akrabası vardı. O herhalde zamanında cazibeliydi, fakat hastalık vücudunda korkunç tahribat yapmıştı. Odaya girecek olan herhangi bir doktor, ilk bakışta onun ölüme mahkûm olduğunu anlardı. Kendisi de buna vakıftı. Muazzam karaciğerinin ne demek olduğunu, sarılığının, kemikleri içindeki ağrının ve şişkinliğin de manasını biliyordu. L.S.D. tecrübesinden önce, kendisiyle ÖLÜM hakkında görüşmüştük ve başka konulara değinmiştik. Böyle bir durumda serbestçe ve rahatlıkla konuşmak kolay değildir. Söylenecek fazla şey yoktur. İren gibi bir kadın için, alelâde sohbetler hakaret olurdu. Artık masanın üzerinde duran vazonun içindeki kırmızı güller ve yarım düzine kadar afiyet temenni eden karttan başka ne din, ne ümit kalmıştı.

Japonya'da bir mezhep olan Zen mensupları, L.S.D.'ye müracaat etmeden aynı halleri yaşarlar.

"Ben ölüyorum, bunu gayet iyi hissediyorum. Birazdan aklın çarkları duracak, zira vücudun girift çarkları onları taşıyamaz olacak. Herşey, ıskartaya çıkan bir molekül yığını halinde çökecek ve onlardan yeni bir kalıp yapılacaktır. Yenisi benimle müşterek birşeye sahip olmayacaktır. İnsan olarak, tamamile sönüp gitmek ihtimalini kabulden başka çarem olmadığını anlıyorum."

Yokolma düşüncesi sebeble ızdırap çeken yegâne hayvan cinsi insan olsa gerektir; zira yalnız insan kendisi hakkında düşünebilir, geleceği tasavvur edebilir ve kendini tabiat dışında bir mahlûk olarak telakki edebilir. Bizler EGO-suz bir alem içinde doğmuşuz. Fakat kendimizin esiri olarak yaşar ve ölürüz. İşte bu BENLİK ŞUURU - ve ona bir mana verecek imandan mahrumi

LSD

(DEVAM)

yet - ölümden kahredici bir korku yarata bilir. FREUD, hiçkimsenin kendi yokolmasını hakikaten tasavvur edemeyeceğini söylerdi. Ve bu suretle, ölüm korkusu ekseriya, ıstırapları son haddine ulaştırır.

İreñ vak'asında, ufak doz L.S.D.nin, ıstıraplarını ve yakın olan ölümünü, sükûnetle karşılamasını umuyorduk. Onun benliğini kısa bir müddet için bertaraf edip, fiziki bütünlüğün mutlak olarak elzem olmadığı fikrini ona kabul ettirmek istiyorduk - belki de önün ötesinde birşeyler vardı? Bu suretle, onun, ıstıraplarına ve endişelerine daha fazla dayanacağını ümid ediyorduk; ve gayeye ulaşmış gibiydik: O devam ediyordu:

"Dünya üzerinde insan hayatı yaratmak ne kadar harikülâde kolaydır? Bir tek tohum damlası... bir yumurtanın ilkağı... bir rüşeym, ve doğuş.. hayat yaratmak kolaylığı. Bazen de ölmek kolaylığı.. uyku esnasında... sert ve bükülmez bir cisimle ani bir çarpışma... bir damarın birdenbire tıkanması... ayrıca benimki gibi güç gelen ölümler vardır... Haydi, görüyorum ki, ıstıraplı ölümlere de benim gibi tahammül etmenin bilmek gerekiyor - tıpkı güç doğumlar gibi... Bu bizim benliğimize hastır.. Ben asla bu işin ahengini kavrayamadım - oh fikren evet - doğumun, gelişmenin, büzülmenin, ölümün devreleri ... Gelişme daima en yüksek nokta olarak görünürdü ben ölümü bir fazilet telakki etmek istemem ama; şu anda herşey aynı seviyededir. Büzülme ve ölüm, doğum ve gelişmeden daha az değerli değildir. Yoksa bu, nihai sebep midir? Muhakkak hayır. Şu anda, kıymetler sayılmıyor. Hayat memmat davası, benliğimin içindedir. Ben şimdi rahatça ölebilirim.. tıpkı barsakları arslanlar tarafından koparılırken, onlara bakan mütevekkil hristyanların arenada davranışları gibi... Acaba ben herhangi birşeyi hatırlayacak mıyım? İstirap ne olacak? Herhalde bu hususta ben küçük bir çocuk gibi olacağım. Şu an-

da, ıstırap çektiğimi biliyorum. Hatta bir yorganın ağırlığına bile tahammülüm yoktu. Şimdi sertçe bastırıyorum, canım acıyor ama, bu korkunç bir duygu değildir. Evvelce bu beni harap ederdi ve yeni iğne yapılması için yalvarırdım.

İSTIRABIN MANASI

Ölüm insanileşmelidir. Ölümün şerefini korumak, yaşayanların ölüm halide olanları terk etmelerine mâni olmak veya onlardan kaçmalarını önlemek, tıbbın büyük davalarından biridir. Günümüzde, ölümün tehdidi altında bulunanlara en yakın olan doktordur ve tıp bakımından artık yapılacak hiçbir iş kalmamışsa bile, o hastayı tedaviye devam edecektir. Hastanın en yakın akrabasını keder, suçluluk veya tiksinti dolayısıyla, ölüm halindeki hastanın yanından uzaklaşmasına nasıl engel olacaktır.? Ve ölüm halindeki erkek veya dişilere neler söyleyecektir.? Büyük uzmanlar, kanserli hastalara, ufak bir ümit şulesi bırakarak hakikatin anlatılmasına taraftardır. Bu sadece acıma sayıkile yapılmamalıdır. zira nice ümitsiz kanserli hastalar, izah olunamayacak şekilde iyileşmiş ve senelerce yaşamıştır. Mahaza, tedavileri imkânsız olan bazı hastalar vardır ki, hakikati öğrenmek istemezler. Tecrübeli uzmanlar, bunu farkına varırlar ve bedihi olan hakikati onların inkâr etmelerine mücadele ederler. İrene hakikati söylemeğe hacet yoktu. Birkaç hafta önce, kendi doktoru önünde, o kendi teşhisini koymuştu. Doktor elinden geldiği kadar onu teselliye çalışmıştı. O herne kadar çok meşgul idiyse ve kadını teselli için fazla birşey yapamıyor ise de, onunla konuşmak için daima vakit buluyordu, ve sonuna kadar onu terketmeyeceğini ona anlatıyordu.

Devamlı, şiddetli, derin ıstıraplar, ancak kuvvetli şahsiyetleri zedelenmeden geçer. Hasta, ıstıraplarının ancak ölümle nihayet bulacağını bildiği zaman, ıstırap ölümle eşit sayılır. ve o oranda dindirilmesi güç olur .Korkuyu hafifletmek, ümitsizlikle mücadele etmek ve ıstırapları dindirmek için, ilk çağlardan beri "narkotiklere" başvurulmuştur. Afyon, morfin ve diğer müş-

(Devamı 31. Sayfada)

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

(Geçen Sayıdan Devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

Nitekim, mukaddes metinlerde de aynı husus büyük bir açıklıkla belirtilmiştir.

Meselâ İncilde şöyle denilmektedir: «... Kime çok verilmişse ondan çok istenecektir; ve kime çok emanet edilmişse, ondan fazla istenecektir.» (Luka: 12-48). «... Eğer kör olsaydınız, günahınız olmazdı; fakat şimdi günahları için özürleri yoktur.» (Yuhanna: 15-22).

«... Kimki Allahın nimetine (hidayetini) nail olduktan sonra onu değiştirirse Allahın dacezası çok şiddetlidir.» (Kakara: 2-211).

«... Her ümmetin bir peygamberi vardır. Peygamberleri gelince o ümmet arasında hakkaniyetle hükümlenir ve onlara asla gadrolunmaz.» (Yunus: 10-47).

«... Her milletin kendisinden ona şahit çıkaracağız. Seni de bunlara şahit getireceğiz.» (Nahl: 16-89).

«... Biz, peygamberler göndermedikçe, bir kavmi azaba uğratmayız.» (İsra: 17-15)

Vicdanın kıstas unsurlarının inkişafı, liyakat ve idrakin artışı ile kabil olmaktadır. Bir arslan bir geyiği parçalayabilir. Fakat, bu fiilin ıstırabını uyandıracak bir vicdan uyanıklığı onda henüz teşekkül etmemiş olduğundan, bu fiilin ona bir vicdan mes'uliyeti yüklemesi beklenemez. Zira o, yaptığı hareketin mânâsını anlayacak bilgiden mahrum bulunmaktadır. Fakat şu hususu da unutmamak gerekir ki: bilgisizliğin verdiği mes'uliyetsizlik karşısında dahi, yapılan hareketlerin zaruri neticeleriyle

le karşılaşmamız mukadderdir. Aksi halde hem tekâmül ve hem de illiyet kanununu reddetmemiz lâzım gelecektir. Muayyen ruhi melekelerin inkişaf ettirilmesi; görgü ve tecrübenin arttırılması neticesi erişilecek yeni bir vicdan kademesinin tatbikatıyla kabildir. Varlık, her vicdan kademesinde meşakkat ve ıstırapların yönetici tesirleri altında yolunu bulmağa çalışır.

Burada başlangıçta mes'uliyetini idrak etmiş olan bir varlığın duyacağı bir vicdan azabı yerine daha ziyade ruhi melekelerin adeta otomatik olarak inkişafını temin edecek olan bir iç zorlanışı mevzuubahistir. Bu bakımdan, hiç bir hadise boş ve manasız olamaz. Her hareket ve davranış mutlaka varlıklara bir takım belirli bilgileri aktarmak hususunda vasıtalık eder. Kâinatta mükâfat ve mücâzat yoktur. Sadece hareketlerin illi kanunlar muvacehesindeki zarurî neticeleriyle karşılaşmak mevzuubahistir. Mukadder olan işte budur. İnsanlık mertebesine yeni ulaşmış öyle varlıklar vardır ki: bunlar, yaptıkları hayvanca ve azgınca fiillerinin kötülüklerini henüz anlayacak idrake varmış değildir.

Bunlar fiillerinin zaruri - illî - neticeleriyle karşılaşarak ıstıraplı bir hayat içinde adeta otomatik olarak çektikleri acının manasına varamadan tekâmüllerine devam ederler. Böyle bir manalandıramayış hali içinde bulunan bir insanın tekâmülü elbetteki şuûrlu olarak adım atan bir insanınkiyle aynı olamayacaktır. Böyle bir hal içinde bu-

İnsan insan, uyanışına vasıta olacak olan bir nevi tecrübe materyali ve müşahede malzemesi toplamak üzere hayat hadiseleri içinde yuvarlanan bir insandır. Fakat, çekilen ıstıraplar ve edinilen tecrübe ve müşahede bilgisinin zamanla daha gerçeğe uygun olarak değerlendirilmesi, manalarının daha iyi anlaşılmağa başlanması, insanın beklediği ve kavuşacağı bir merhaledir. Böylece anlayış kudretinin gittikçe şumullenmesi ile insan, yavaş yavaş yeni bir anlayış ve mesuliyet plânına girmeğe hak kazanır. İnsan ne kadar yükselirse (nekadar bilgi ve liyâkate erişirse) o nispette de mes'uliyetlerini idrak eder; mes'uliyet idrakının artışı ise, vicdanın inkişâfı ile bir paralellik arzeder. Hülasa, görgü ile mes'uliyet arasında şöyle bir zincir bağıntısı vardır :

1 — Görgü ve tecrübenin artması, iyilik ve kötülük hakkındaki ölçülerin ve anlayışın şumullenmesine sebep olur.

2 — İyilik ve kötülük hakkındaki anlayışın artması, vicdanın vuzuh kazanmasına yol açar.

3 — Vicdanın vuzuha kavuşması ise, mes'uliyetin daha da artmasını temin eder.

Mes'uliyetin ağır baskısından kurtulmanın tek çaresini, vicdan melekesinin tatmininde aramaklığımız lâzımdır. Her insanın kendi vicdan melekesinin emrettiği yollarında yürümek gayretinde bulunması, o insanı, mes'uliyetinin kötüye kullanmasından azade kılacağı gibi, en uygun bir tempo içinde, tekâmül yolunda ilerlemesini de sağlamış olacaktır. Burada, mes'uliyetin kötüye kullanılması halini, mes'uliyetin idrak edilışı, veyahutta vicdan ölçüleri içinde kâinat nizamı dahilinde yerli, yerinde bir davranışın ifadesi şeklinde düşünebiliriz. Dünya hayatının maddî gayeleriyle ilgili olan huzûr ve saadete ulaşma çarelerini aramak, ıstıraplardan kurtulmağa çalışmak, diğerkâmlığa yönelmek için lüzumlu bulunan nefis murakabesinin metotları üzerinde ayrıca duracağız.

NEFİS MURAKABESİ

Nefis murakabesinin daha kolay bir şekilde anlaşılmasını sağlamak üzere mev-

zuun dört bölüme ayrılarak mütalâası çok faydalı olacaktır.

1 — Ölüm korkusu ve hesaplaşma endişesi.

2 — İnsanların dünyada yapmakla mükellef oldukları vazifeler.

3 — Nefsaniyet ve hotgâmlık.

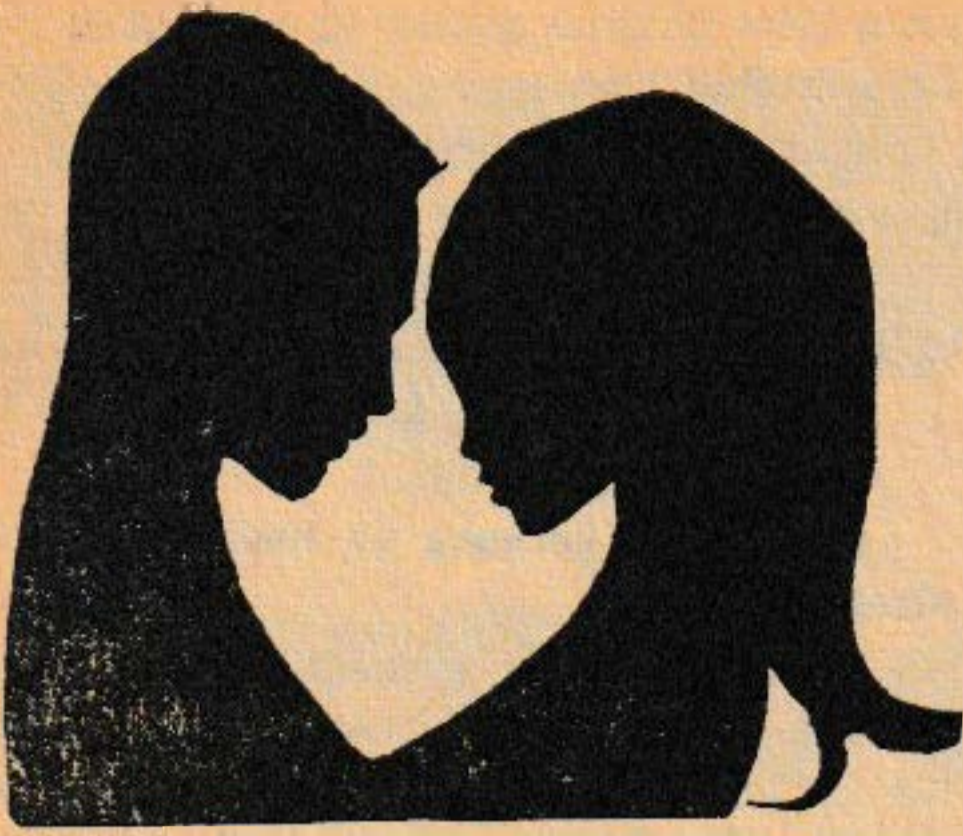
4 — Nefis murakabesi.

1 — Ölüm korkusu ve hesaplaşma endişesi:

Korkusuzluk, pervasızlık bir nevi bilgisizliğin tezahürüdür. Küçük bir çocuğun bir arslan karşısında pervasızca ona ilerlemesi, ondan korkmaması, veya ateşin yakıcılığından habersiz bir bebeğin elini ateşe sokmak istemesi hep bilgisizliğin doğurduğu korkusuzluk haline bir misal teşkil eder. Fakat bir de bunun tam tersi olan bir korkusuzluk mevcuttur: Arslanın yırtıcılığının, ateşin yakıcılığını bildiğimiz halde onların üzerine yürümekten de bazen çekinmiyebiliriz. Burada, kendimize göre kötü neticeler olarak telâkki ettiğimiz hallerle karşılaşmaklığımızı, tamamen başka düşünce ve prensiplere bağliyerek korkulması icabetmeyen bir hal olarak kabullendiğimizi söyleyebiliriz.

İnsanların korku dediğimiz ruh halinin nekadar çeşitli âmillere dayandığını söylemeğe hacet yoktur. Fakat bütün bu çeşitlilik durumlarına rağmen, korkunun kendi açımızdan bir tarifini yapmak da kabildir.

Korku: İletleri hakkında kâfi bir bilgiye sahip bulunulmayan hadiseler karşısında nefsanî endişe ve hesaplara dayanılarak ruhumuzu huzursuz kılan bir ürperiş halidir. İnsanların en çok korktuğu şeyi belki şöyle tarif edebiliriz: Kendi duygularımızın ölçüsüne göre kenimizi için kötü olarak telâkki ettiğimiz bazı hayat şart ve hadiselerinin içine günün birinde düşmemiz ihtimali. İşte bizi bu ihtimal korkutmaktadır. Şu halde duygu ve düşüncelerimizin, hadiselerin kıymetlendirilmesi konusunda baş vurduğu kıstas ve ölçü unsurlarını yükseltip şumullendirecek olursak bu takdirde korku denen ruh halinin bizim için kıymetni kaybedeceği söylenebilir.

*EVLİLİĞİ BİR GEMİYE
BENZETİRSEK
ERKEK ONUN MOTÖRÜDÜR
KADIN İSE DÜMENİ;*

*isterseniz geminizi
hayat dolu, güneşli bir
limana yöneltirsiniz*

Glady BAKER
("Ladies Home Journal"den)

Saadeti Arayan Kadın

Dünün kadını: "Ev işlerimi yapıyorum ve sadıkım, benim işim bu kadar." derdi. Kocasını da ona muayyen zamanlarda bir miktar harçlık vererek: "Ben de kocalığımı yapıyorum." dediyse, bunu hiç de yadırgamamak lâzımdır.

Değişen hayat şartları karşısında bir şeyler sezinleyen insanlığın bugünkü tatminsiz durumu onu daha şuurlu bir yöne sürüklemek istidadındadır. Hayat, ondan müşahadelerini değerlendirmesini, yeni prensipler edinmesini, adımlarını bugünkü hayata uydurmasını istemektedir, zorlamaktadır. İnsanlığın ıstırabının menşei, bu babda gösterdiği direnmelerden doğmaktadır.

Annesinin, babasına tatbik ettiği metodu kendi kocasına tatbikte bir fayda görmemesi kadını çaresizlik ve tatminsizlik içinde bırakmaktadır. Bu durumu bir talihsizlik olarak görmek ve pasif kalmak insanlığın şiarından değildir.

36 senedir evliyim. Gerek kocamın vazifesi ve gerekse sosyal işlerdeki bizzat kendi faaliyetlerim dolayısıyla sayamayacağım kadar çok aile muhitlerini hususiyetlerine varıncaya kadar müşahade etmek imkânını buldum.

Çeşitli kadın klüpleri, aile konuları üzerinde konferanslar vermem için beni davet ederler. Kıymetli müşahadelerimden edindi-

ğim intibalarımın faydalı olacağı mülahazasiyle bu davetlere icabet eder ve konuşurum. Bu konuşmalarımı izliyen bazı kadınlar bana gelerek bir takım problemlerine çare bulmamı isterler, onları dinlerim; ortaya problem olarak konulanların pek azı cidden düşünmeğe değer cinsten bir mesele, diğerleri ise hayattan korkan, hayat hakkında hiç malûmat edinilmediğinden büyütülmüş bir takım basit kaygulardan öteye geçmemektedir.

Evli kadınlardan biri gelir, hayatının monotonluğundan bahisle kendisinin acz içinde kaldığını, kabiliyetlerini yitirdiğini yana yakıla anlatır ve en sonunda "Ne yapayım, ben nihayet zayıf bir kadınıym!" der. Bu tip kadınları omuzlarından yakalılarak dut ağacı gibi sarsmak gelir içimden. Ne yapsınmış?!.. O sadece bir kadınıymış!.. Kadınların, iyi bir eş ve dolayısıyla mes'ud olamamalarının sebebi gayretsizliktir. Kadın bunun kurbanıdır, bu durumunu da zavalılık, zayıflık gibi biçare maskelerle kapamaya çalışır ve kendisini de buna inandırır.

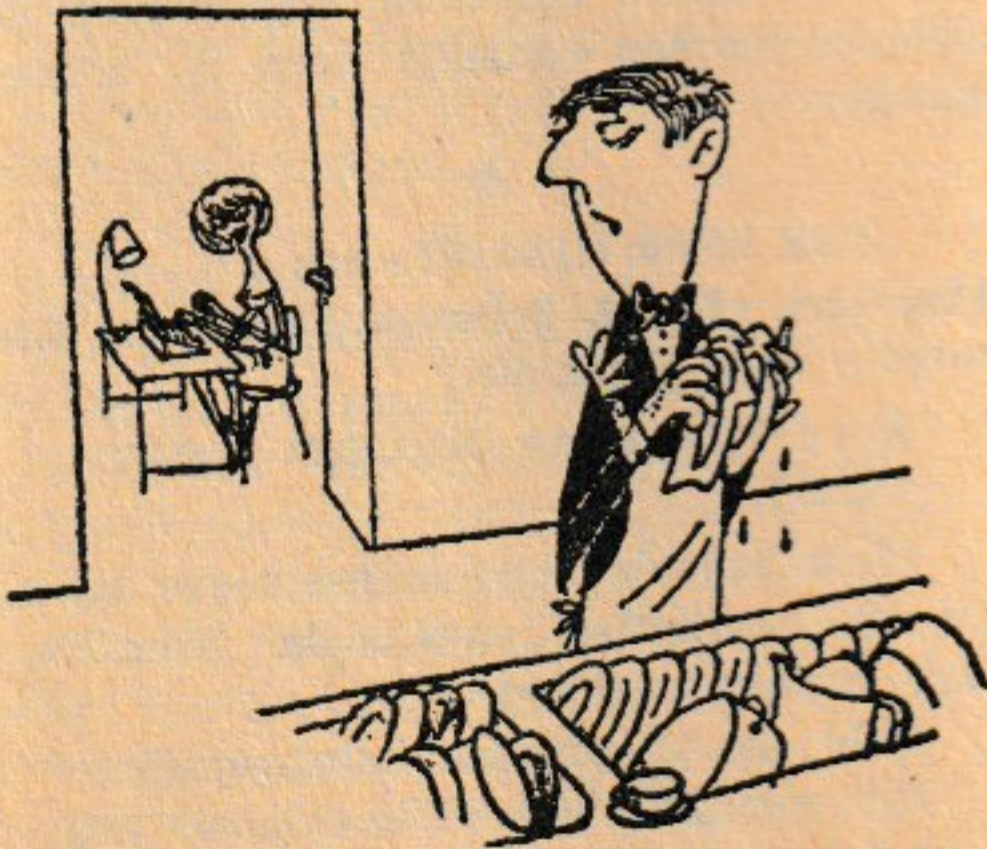
Aslında kadın, iyi bir eş olmanın dünyanın en ulvi bir sanatı olduğunu bilmelidir ve bu sanatı öğrenmeğe çalışmalıdır. Saadeti, bu sanatta ne derece muvaffak olursa o nisbette olacaktır. İster bir milyonerin eşi olunsun isterse bir oduncunun, durum aynıdır.

Bu hususta, akli başında samimi kadın okuyucularına bazı hususları fısıldamak istiyorum. Karar kendilerindedir:

Kocanızı tanıyınız. Onu devamlı bir tetkike tabi tutunuz: tıpkı tuhaf, nadir ve cazip bir hayvanı tetkik eder gibi - ki aslında öyledir -. Onun kuveti ve azmiyle iftihar ediniz, müteredit ve içinden çıkamadığı zayıf noktalarını tesbit etmeye çalışınız ki onun yanında bulunuşunuzun hikmeti esasen budur. Ona bu noktalarda yardımcı olacak, onu sevecek ve onun eşi olacaksınız. Saadetiniz, onun bu durumları karşısında takınacağınız tavra bağlıdır. Pek çok kadınlar, aşık oldukları erkekleri hayallerinde şekillendirirler, evlendiklerinden sonra onda rastladıkları ilk zayıf noktada hayal kırıklığına uğrar ya ayrılmağa kalkarlar veya hutta semeresiz bir evliliği göze alırlar. Bu tip kadınlar daima dertlidirler.

Kocanızın mesleğine, her ne olursa, hürmet ediniz. Onunla evlendiğinizde onun mesleği ile de evlendiğinizi unutmayınız. Müşterek hayatınızda öyle zamanlar olur ki onun işi sizden daha ön planda gelebilir. Bir erkeğin vazifesine karşı tutumu tıpkı bir annenin çocuğuna karşı olan tutumundan asla farklı değildir.

Kocanızın size olan ilgisini, günde kaç def'a hatırlarınızı sormasıyla ölçmeyiniz. Pek çok zavalı kadınlar, kendilerinin, kocalarını düşünmesi gereken yegâne husus olmasını isterler. Halbuki bu durumu ben, sadece

güvercinleri müşahade ederken görmekteyim. Bir kocanın kafasını meşgul etmek yerine, aksine ona diz bağı olmamak ve hatta onun işiyle sizin de alâkadar olmanız icabeder.

Kocanızın gerilen sinirleri zaman zaman deşarj olmak için vesile arayacaktır, bu deşarjin evde olmasını temenni ediniz ve vesilenin de siz olmanızı tavsiye ederim : "Ortada fol yok yumurta yok, bana niye çatıyorsun?" diyeceğinize anlayış göstererek yıldırımları üzerinize çekin ve bir paratöner gibi onları zararsızca izale edin. Bu durum sizi asla küçültmeyecektir, aksine çok kuvvetli bir şahsiyet kazanacaksınız. Sadakatı dar manada almayın; artık onu şumullendirin. Sadakatinizin nisbetini göstereceğiniz anlayış ile ölçünüz. Anlayışın hâkim olduğu bir ailede ahenk ve düzenin olmamasına imkân yoktur. Bu ahengi tesis edemedinizse kadın olarak ya hiç bir gayret göstermemişsinizdir veyahut ta evlendiğinizin farkında dahi değilsiniz.

Erkek yaratılış itibariyle tabiatın en haşin tarafıyla haşır neşirdir, gayesi onu munis bir hale getirmektir. Kadın, onun yanı sıra evvela kendisini kontrol altına almak ve elde edeceği bu güçle erkeğe yardımcı olmak için — onun namı hesabına — onu kontrol etmesi yönünden hususî bir yaratılış arz etmektedir. Kadının ulvi vazifesi budur. Bu vazifenin şuurlu yapılabilmesi için bir bilgiye şiddetle ihtiyacı vardır. Kadın bu bilgiyi müşahade ve tecrübelerinden çıkaracaktır. Bu bakımdan kadının ben kadının diye sudan bir sebeble dünya olayları karşısında ilgisiz kalmaması lazımdır. Hatta bu hususta azami gayretini esirgememelidir. Zeki kadın odur ki, mübrem bir takım ihtiyaçlar haricinde onlara, pek fazla bel bağlamadan dünyada olup bitenler hakkında malûmat edinmek hususunda daima vakit bulur. Onun gelişen dünya hakkında bir düşündüğü bir diyeceği daima olabilir. İşte böyle bir kadın, ne zaman konuşacağını, ne zaman susacağını bilir; onun, kocasına zamanında yapacağı bir ikaz bir değer taşır. Böyle kadınların kocaları işlerindeki başa-

(Devamı 39. sayfada)

SPİRİTÜALİST

BASINDAN

ÖZETLER

YOURS FRATENALLY'den :

(Beynelmilel Spritüalist Federasyonunun neşir organıdır)

DANİMARKA'DA SPİRİTÜALİZMA

Danimarka'da Spiritüalizma 19. Yüzyıl sonlarında başlamış ve süratle yayılmıştır. Bir çok medyomların verimli çalışmaları sayesinde spiritüalizme bağlananların sayısı artmıştır. 1915 - 1920 yıllarında Danimarkada Spritüalizma ileri bir seviyeye ulaşmıştır. 1928 - 29 yıllarına kadar ayrı ayrı çalışan çeşitli toplulukları bir araya getiren bir organizasyon yoktu fakat bu sıralarda aktedilen bir kongrede bütün Spiritüalist teşekküller bir tek umumî organizasyon meydana getirmek üzere birleştiler ki buna «Danish Spiritualists Church Association» denmektedir. Bir kaç yıl müddetle durum gayet iyi idi fakat sonradan çok ayrılanlar oldu.

Bu gün, aşağı yukarı bütün büyük medyomlar vefat etmişlerdir ki bunların yerlerini doldurmak fevkalâde güç bir mesele olarak ortaya çıkmaktadır. Halen bütün memlekette bu sahada çalışmalar yapılmaktadır. Ancak topluluklarda çok az sayıda insan bulunmaktadır. Danimarkada en yaygın medyomluk şekilleri entuitif, klervoyans ve spiritüel tedavidir. «Danish Spiritualists Church Association» (Danimarka Spiritüalistler Kilisesi Birliği) ümitle doludur; sabırla ve sükün içinde ışık yayınağa devam edecektir.

Dünya Spiritüalist Kongresi Danimar-

ka'da aktedilecektir. Fakat Danimarkadaki Organizasyon bütün problemleri tek başına halledemeyeceği için «Skandinavya Spiritüalist Birliği» ona her hususta yardımcı olacaktır.

Yeni Zelanda'da Spiritüalizma'nın bu günkü durumu:

Yeni Zelanda'da Spiritüalizmanın herkese duyurulması için gösterilen gayretler yavaş da olsa semere vermekle beraber buradaki Spiritüalist organizasyonun (The Spritualist Churchs of New Zealand: Yeni Zelanda Spiritüalist Kiliselcri) aza adedinde, yıllardır bir artış olmamaktadır. Bu memlekette arzu edilen formasyonda medyomlar bulunmaması büyük hakikatin daha sür'atli bir şekilde yayılmasını önlemektedir. Bununla beraber burada medyom yetiştirmek üzere çalışmalar yapılmakta ve ruhi tedavinin geliştirilmesi için uğraşmaktadır ki bu hakikatin duyurulması ilc ölümün bir son olmadığı daha iyi anlaşılacaktır.

«THE SPIRITUALIST» den :
(İngiltere «Büyük Britanya Spiritüalist Cemiyeti» neşir organıdır.)

SPİRİTÜALİZMA NELERİ İSPAT EDER:

Fizik bedeninin ölümünden sonra kurulan ruhi irtibatlar vasıtasıyla ölüm ötesinde hayatın varlığını,

Ruhi şuurun ortadan kalmıyacağını

Her varlığın, tekâmülün daha üstün merhalelerine ulaşacağını

Ruhi hayatta aynı realitede bulunanla
birbirlerini cezbettiklerini

Bedenin ruha tabi olduğunu.

SPIRİTÜALİZMA NEYİ SAĞLAR?

Ölüm korkusunu ortadan kaldırır.

Ölümden sonra hayatın devam ettiği
ve ruhlarla irtibat hakikatlerini ortaya ko-
yar.

Yalnızlara ve terkedilmiş olanlara yeni
ümit verir.

Hastalara şifa verir.

Mahrumiyet içinde bulunanları teselli
eder.

Makûl bir zihniyete sahip olanların di-
ni, bir hakikat olarak benimsemelerini
sağlar.

Temel hakikatlerinde bütün dinlerin
bir birlik teşkil etmelerine yardım eder.

Komşumuzu sevmemizi gerektiren se-
bebi ortaya koyar.

Psşik araştırmalar yapmaya teşvik
eder.

SPIRİTÜALİZMA NELERİ ÖĞRETİR :

Hayatın ruhi kanunları ile ilgili bir an-
layış

Kozmik şuurun ifadesi olan, varlıkların
daima inkişaf halinde bulunmalarını

Ruhi bilginin yayılmasını

Bütün hayat formlarına karşı yerinde
bir hürmeti

Çeşitli din ve ırk mensuplarına karşı
cephe almamayı i

Fikir hürriyetini

Bütün insani münasebetlerde hüsnüni-
yet sahibi olmayı

Zalimliğe hak verilmesini önlemeyi

Arzularımız bakımından ferdi hürriyet
içinde bulunduğumuzu.

CHIMES'dan :

(Bu dergi Birleşik Amerika'da Califor-
nia'da inişar etmektedir.)

Benzeri ile 2000 yıldır karşılaşmadığı-
mız büyük ruhi bir imkân kapısı açılmak
üzere; erkeklere ve kadınlara şâmil ola-
cak öyle bir imkân ki, onların maddi tec-
rübeleri içerisinde yapacakları bütün seya-
hat boyunca tekrar karşılıklarına çıkartıldığını görmeyecekler; ferdin ruhi tekâmü-
lünde hakikaten ileri doğru büyük bir adım

atmasını sağlayacak bir imkân; şimdi ya-
şıyanların büyük kısmının rüyalarında bile
hiç görmedikleri bir ileri adım. Bu yeni ve
büyük ruhi dalga içinde kendilerini hazır-
lamış bulunanlar, bu olağanüstü lütûfla yüz
yüze geleceklerdir.

Bu, sadece o müttekâmil (ilerlemiş) yar-
dımın hayatta bulunmaları sayesinde
mümkün kılınacaktır. onlarsız o, gele-
mez. Onlar nerede iseler O, sadece orada
olacaktır. Nerede ruhi gaye sahibi olan bir
kaç kişi bir araya gelmişse, O onların ara-
sında bulunacaktır. Ciddi ve samimi tale-
beleri çevrelerinde ufak gruplar halinde bir
arada toplanmış bir çok kimselerin
niçin uzun yıllardır ruhi gayeye uygun ola-
rak yaşamak üzere araştırmaya içinde bulun-
duklarını —bilhassa Amerika'da— anla-
mak kolaylaşmıştır. (Frank Bowman'ın
«Gelmek üzere olan «Yardımcı» adlı kita-
bından)

OOMOTO'dan

(Japonya'da bulunan «Evrensel Sevgi ve
Kardeşlik Birliği» nin neşir organı)

Nao Deguchi vasıtasıyla 1902 yılı Nisan ve
Mayıs aylarında Japonya'da alınan tebliğ-
lerden kısımlar:

«Bütün samimiyetleriyle Tanrıya hiz-
met edenlerden başkaları. bu defa Onun
seçilmiş kimseleri olmayacaklardır. Şunu
biliniz ki, Onun seçme sebebi olarak adi
gayretler yeterli olmayacaktır. Dünyanın
yeniden inşaası, halen insani anlayışın öte-
sinde bulunan yeni şeylerin başarılması ile
mümkün olacaktır.»

«Kalben kristal berraklığında olmalısı-
nız; sadece hâl için huzur içerisinde bulun-
mayı doğru görenler fayda sağlamayacak-
lardır. Zira bu öyle büyük bir iştir ki her
şeyi ters yüz edecektir.»

«Oomoto dünya kurtuluşunu sağlayacak
bir temeldir. Burada Tanrıya hizmet eden-
ler, başkalarına yardım etmek üzere kendi-
lerini adamayı istiyor olmalıdırlar.»

«Dünya insanları Halâs Yolunda çabu-
cak başarıya varamazlarsa, herkes ıstırap
çekmeğe devam edecektir. Bu sebeple, İlahi
Kudret, nedamet doğurması için süratle
(Devamı 25. Sayfada)

Okuyucularımıza mukayeseli bir fikir verebilmek için Glady Baker'in kadınlık hakkındaki düşüncelerinin yanında, Contallation mecmuasının Şubat 1966 nüshasından aldığımız bugünkü Çinli kadınların düşüncelerini neşretmeyi uygun bulduk. Belki disiplinli bir hayatın içinde de ferdi kıymetlerinin geliştirilmesinin mümkün olacağını düşünmek bize daha makul geliyor.

Genç kızlar ve erkekler ayrı geziyorlar.

ÇİNLİ KADININ KADERİ

Çinli kadınların kaderi feci idi. Bir kadın «ben» veya «bana» dediği zaman, köle maşinasına da gelen «NU» kelimesini de ilâve ederdi. Kız evlâdın dünyaya gelişi felâketti. Kızlar, davarlar gibi satılabilir veya kıtlık devrelerinde öldürülebilirdi. Beşik nişanları yapılır, üvey evlât olarak çalıştırılırken, hizmetçi muamelesi görürler, dövülürler, kovurlar, en kötü muamelelere maruz kaldıkları zaman bile, kanuna sığınamazlardı. Kocaları onların mutlak hakimiydi: ister öldürür, ister onları yaşatırdı. Ayakları küçük yaştan dar ayakkabılar giydirilerek sakatlandırıldıkları evlerinin kapısından uzaklaşamazlardı ve bu esaretlerine işaretti. Sun-Yat-Sen Cumhuriyeti esnasında, hayat şartları

biraz düzelmiş ise de, gene de erkeğin hükmü altında yaşarlardı. Bu kadınlar ve onların kızları, bugün «kıymetli Çin halkının yarısıdır». Onlar her yerde hazır ve nazırdır: tarlalarda, fabrikalarda, bürolarda, hastanelerde, resmi dairelerde, okullar ve üniversitelerde. Onlar şimdi erkeğe eşittir ve aynı haklara sahiptir. Bu hususta fikirleri nedir?

Bu yıl ilk defa olarak, genç Çin kızlar, Paris ve Rennes Fakültelerine devam ediyorlar. Biz de onlara müracaat edip, hayatlarından, aşktan, izdivaçtan, analık problemlerinden bahsetmelerini diledik. Okadar bekledikleri hürriyetten...

— Biliyor musunuz, Çin'de yazın, halk arasında dolaşan kadınlar, alınlarının terini silmek için, gömlekle-

rinin eteğini kaldırırılar! Gömlekleri altında anadan doğma çıplaktırlar, fakat bu çıplaklık kimseyi rahatsız etmez!

Bunu bana anlatan ne bir Çinli kadını, ne erkeğiydi... Çin işleriyle meşgul bir Fransızdı. Fakat olayı ben, Rennes Üniversite Sitesinde küçük bir odayı işgal eden CHEN-YIE-FANG, önünde zikretmeğe cesaret edemedim. O, kızlar topluluğundan sorumlu, okadar iffetli, ve namuslu, çekingen tavırlıydı ki..

«Makyaj mı?» dedi, «güzel tuvalet mi aramak? Bu eski rejimde mübahtı. Başkan Mao'nun bizden talep ettiği üzere, bizler çalışmalıyız, istihsalı arttırmak için, biz onun sayesinde serbest ve modern kadınlar olduk.

MODAYA KARŞI KAYITSIZLIK

Pirinç kâseleri, çubuklar, çaylar arasında beni kabul etti ve arkadaşlarından bir-kaçı derhal grupumuza ka-
tıldı. Onlar birbirine benze-
mezler, fakat müşterek bir
hallerini, tereddüt ederek,
«cinsiyetsiz» olarak adlandı-
racağım. Hepsinin saçları,
kulağın ortası hizasında, ka-
re biçimi kesilmiş. Saçları-
nı kendileri kesiyormuş
«Berber benim» diyor Li-
Mei Ying gülerekten..

Üniformaları, pantolon-
dur. Kalın yünden, koyu
renkte, geniş ve şekilsiz,
sanki kadına has bütün kıv-
ımları gizlemek gayesile
biçilmiş. Giyimin diğer kı-
sımları, moda ile hiçbir su-
rette ilgili değil. Kazaklar
ve yelekler üst üste giyili-
yor, renkler tezat halinde,
boylar uzun-kısa, düğmeler
değişik. Ayaklarında, kalın
ipten yapılmış sandallar ve
renkli yün çoraplar.. Esasen
Çin'de şıklık günah ad edili-
yor ve kadınlara, hoşa git-
me arzusunun en kötü işaret
olduğu fikri aşılansmış. Pe-
kin'de, Devlet Sarayında, gü-
zellik müstahzarları ve ince
iç çamaşırları, Çinin dere-
beylik rejimindeki işkence
âletleri yanında teşhir olun-
maktadır: Bunlar, nefret edi-
lecek, geçmişten baki kalan
hatıralardır..

Fabrikalarda, Üniversite-
lerde, öğretici piyesler tem-
sil edilir. Fazla süslü kıya-
fetli bir öğrenci, arkadaşla-
rının tenkitlerine rağmen,
hoşa gitmek istediğinden, gü-
lünç duruma düşüyor.. Pi-
yesin sonunda ise «Bu su-

Çinli kadınlar artık gülmüyorlar.

retle hareket etmek saçma-
dır» deniliyor. Tenkit her
yerde mevcuttur. Beşikte
başlar, okulda, işde, aile a-
rasında vardır. Bu, ifietle
ilgili olmayıp, hoşa gitmeyi
bilerek yasaklayan bir zihni
yettir, Aynı Fransız devam
ediyor: «Ben bir genç Çinli
kız tanıdım, para birikti-
rerek değişik renkli bir kaç

kazak edinmeği başarmıştı.
Bir çekmecenin dibine sür-
düğü kazakları bana utana-
rak gösterirken şöyle ko-
nuşmuştu: «Ben onları giy-
meğe asla cesaret edeme-
dim».

Li Mei-Ying ve arkadaşla-
rı, bu zihniyetleri iyice ak-
settiriyorlar:

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

«Bizim Fransız arkadaşlarımız çok iyi huyludurlar ve biz onları çok seviyoruz. Fakat onların elbiseleri, vücut hatlarını fazla belirtiyor»

Güzel Li-Mei-Ying gayretler sarfediyor. Fakat, iyi kalpli rahibelerinki gibi yuvarlak gözlükleri, yüzünü çirkinleştirememiş ve asi perçemli ve bukleli saçları, sanki ciddiyetle çatışmakta. «Kendinizi bir aynada seyretmekten hoşlanmaz mısınız? diye sordum ona. Hepsi birden kahkahayı bastırdılar, sanki yersiz bir sualdiydi bu. Ben de nazarlarımı etrafta gezdiriyorum. Yirmi ilâ otuz yaşlarında üç kız öğrencinin yaşadığı bu odada, tek ayna yoktur. Konfor olarak, birer yatak, müşterek çalışma masası, kitaplar için birkaç raf. Bunlar Üniversite Sitesinin mobilyasıdır. Hiçbir şey ilâve edilmemiş. Odalar, elbiseler gibi kişilikten yoksun. Yatakların, masaların üzerinde, ne bir çiçek, ne bir eşarp, ne bir resim; fotoğraf bile yok. Sadece Başkan Mao Tse-tung'un büyük bir portresi duvarda asılı.

Mao şarkıları, şiirleri, filim konularını, tiyatro piyeslerini ilham eder, balelerin onun adıdır. Brigitte Bardot'nun ömründe ulaşamayacağı kadar fotoğrafı çekilir. Chen Yie-Fang memleketini, muvakkaten terk edip, Fransızca'yı öğrenmek için, Bretagne eyaletinin içlerine kadar sokulmuştur. Memleketinde genç kocası ile 4 yaşındaki yavrusunu bırakmıştır. Onlar dünyanın öteki ucunda, onu beklerken, kız

yağmırlu bir şehirde, kendisine acııp görünen bir programı ezberlemeğe çalışıyor: Proust, Apollinaire, Robbe-Grillet. Fakat önemli olan, fazla bilgi edinmektir.. İşte 20 üzerinden 18,5 not aldığı bir sahufeyi gösteriyor. Bunlar anlaşılması güç yazarlardır ve sınavlarda başarılı olmalıyız, zira Hükümetimiz bizim için masrafa katlanmıştır diyor Chen Yie-Fang.

O, sınavını başaracak. arkadaşları da onun gibi sınıflarını geçecek fakat bazan canları sıkılır mı, bunu kimse öğrenemiyecck. Ağlamak, neden? Başkan Mao, hatta ölen bir akraba için bile göz yaşı dökmenin lüzumsuzluğunu belirtmedi mi? ● aynı zamanda, nişanlılar arasında teati edilen hediyelerin de «eski zamana ait» gelenek olduğunu, ve Marksist - Leninist Cemiyette, yıldırım aşkına yer olmadığını buyurdu.

Rennes Fakültesinde, Çinli muhtelit öğrenciler grubu içinde, asla en ufak bir sevişme olayına rastlanmamıştır, diyor onların Profesörü Mösyö Pierre T. O ince ve elâstikî vücutlu oğlanlardan hiçbirinin eli, asla bu Uzak Şarklı genç kızların ellerine değmemiştir. Her biri aynı geniş ve koyu renkli pantolonları giymiş, kızların siyah saçları aynı biçimde kısa kesik, daima kızlar ayrı, erkekler ayrı olarak geçerler. Kızların bazan kendi aralarında şakalaştığı olur, oğlanlar, küçük parmaklarıyla birbirini tutarak, yürüyüş yapar. Bütün Çinliler

bu şekilde uslu davranmazlar.

Pekin Üniversitesinde bir yıl öğrenci olarak kalmıştım. Bekâr öğrenciler arasında aşk oyunları kesin olarak yasaklanmıştı.. Buna bana bir Paris Lisesi Profesörü olan M. Andre L. anlatmıştı. Fakat akşam olunca, gönüllü öğrenciler, ellerinde elektrik fenerleri olduğu halde, çalılıklarda aşk avına çıkarlarmış..

DEKADAN (MODASI GEÇMİŞ) İŞTAHLAR

Bu şekilde cürmümeşhut halinde yakalanan öğrencilerin herbiri, Çinin en uzak köşelerine sürülür.. Onlar cezalandırılmaz: parola TERBİYE ve ISLAH dır. Suçlular demek ki, ikna ediliyor, kabahatlarını ikrar ediyor, dekadan iştahlarından vaz geçiriliyor, kendi kusurlarını itiraf ediyorlar ve kanun dairesinde normal izdivaç kapıları kendilerine daima açık bırakılıyor. Fakat 1966 nın genç Çinli kızları, bu izdivacı nasıl hayal ediyorlar? Wu-Shao-yi, âlimâne bir eda ile şöyle buyuruyor: «İyi bir koca, çalışkan ve namuslu olmalıdır. O, Çin halkı için samimi duygular beslemeli, devrimci savaşıma katılmalıdır.»

Wu-Shao-yi ise, fazla geniş pantolonu içinde incecik vücuduyla, sveteri içinde titreyerek ince yüzlü, çekik gözlü minyon simasile, çalışma saatleri dışında, birçok toplantıya katılacak bütün kadın cemiyetlerine üye olacaktır: Aile komitesi, sıhhî Federasyon, yar-

(Devamı 27. Sayfada)

SPIRİTÜALİST BASINDAN

(21. Sayfadan devam)

İnanmalıdır; aksi halde terakki yavaş olacaktır. Fakat böyle bir bulanık durumdan İlahi Kudret nasıl ortaya konulabilir? Madan ötürü Tanrı çok ıstırap çekmektedir. ● ıstırap çektikçe, bütün insanlar ıstırap içinde bulunacaklardır ve ertelenmeler bu bulduğu müddetçe ıstırap da o nisbette uzun olacaktır.»

«Böylesine büyük bir vazifeyi (Not: Dünyanın yeniden inşaası ile ilgili) başarmak için ona (vazifeye) iyi hazırlanmış olmalısınız; bencil maksatlara veya zevk içinde yaşama arzusuna karşı kendinizi müdafaa ediniz. Böyle mesut bir hizmetin tekrar herhangi bir yolla ifa edilebileceğini düşünerek onu (vazifeyi) önemsemiyebilirsiniz ve böylece başkalarına tepeden bakarak büyüklük duygunuzla şişinirken bir gün alevlerin ayaklarınızı yaladığını görmekle hayrete düşeceksiniz. Bu durumunuz, şimdiki karışık halde bulunan toplumun baş aşağı gelme zamanının yaklaştığını, istikbali keşfedemiyen size önceden bildiren O'na iman etmiyecek kadar halen çok septik olmanızdan ötürüdür.»

«Not: «Oomoto» Japonyada bulunan «Evrensel Sevgi ve Kardeşlik Birliği» adlı bir cemiyetin neşir organıdır.

İsviçrede Zurih Spirittüel Merkezde, Medyom «Beatrice» vasıtasıyla «Joseph» adlı varlıktan 1965 Mart ayı içerisinde Cumartesi günleri alınan tebliğlerden kısımları:

Tebliğ No: 3

Cennetin ruhları, insana cennetin kapılarını açmağa çalıştıkları gibi aynı şekilde geri ruhlar da insanların yanı başında yerleşmeğe gayret etmektedirler. Bunlar, Tanrının elçilerinin insanları götürmek istedikleri istikamctin zıddına hareket etmektedirler ve insanlar mükemmemliyette uzak olmaları dolayısıyla ellerini bu ayartıcılara daha kolaylıkla uzatmaktadır. İnsan, materyalist yöndeki düşüncesi ile maddeye çabucak gömülmektedir. Cennetin yol göstericilerinin bu şekilde etrafı geri ruhlarla çevrilmiş ve sarılmış olanları çekip kur

tarmaları kolay bir iş değildir. İnsan hangi eli tutacağına kendisi karar vermelidir. Kolay olan yolu seçmek ve nefsanîyetine serbestiyet tanımak daha cazip gelmektedir. Fakat ruh dünyası insandan sık sık ihtiraslarına gem vurmasını, kendisini disiplin altına almasını istemektedir; bittabi bu da onun çabasına bağlıdır. Bununla beraber o, ne baskıya gelebilmekte ne de zaafı ile mücadele etmeği arzulamaktadır. Her şeye rağmen yardımcı ruhlar, neredeyse iyiliğe ulaşmak için hazır bir durum, üstün bir gaye görürlerse oraya yardım etmeğe çalışmaktadırlar.»

«Şayet mükemmelliğe ulaşmak istiyorsanız her yerde yardım elini uzatarak, anlayışlı hareket ederek kalbinizdeki şefkat ten ne kadar verebileceğinizi kavradığınızdan emin olmalısınız. Bir günde Tanrıdan alınan pek az miktarının karşılanabilmesi için pek çok şey yapılmalıdır. Cennetten gelenleri değerlendirmeli, öğrenmeli ve karşılığında ne yapmanız beklendiğini bilmelisiniz.»

«Size sık sık teselli getirmekle beraber, aynı zamanda nasihat da vermeliyiz. Hiç bir kimse «Ben hastayım, verebilecek durumda değilim; burada söylenenler benim için değildir.» dememelidir. Şefkate, anlayışa ve affediciliğe giden yolda herkes yürümek mecburiyetindedir, zayıf ve hasta olsa bile.... Böylelerinden de güçlülere karşı koymaları, galebe çalmaları ve bir şuur kudreti göstermeleri beklenmektedir. Başkalarına karşı anlayış göstermeleri istenir ve onlara kaldıramıyacaklarından fazla yük yüklenmiş değildir. Onlar sevgi istedikleri zaman başkalarına da kendi sevgilerinden vermeleri beklenmektedir. Onlar da sevgi göstermelidirler; ayrılık gayrılık yoktur.

«Mademki Tanrının sonsuz kudreti ve nimetleri devamlı olarak kabul edilmektedir, o halde vermeğe de çalışılmalıdır. Siz, verdiğiniz nisbette Tanrının ruh âleminden alacağınızı kavramağa çalışmalısınız. Sadecce talepte bulunamayacağınızı fakat vermek mecburiyetinde de olduğunuzu bilmelisiniz, şayet mükemmelliğe erişmek için göstereceğiniz gayrette samimi iseniz...»

Ruhi İrtibatlarda Medyomluğun Psişik İzahı

(Geçen sayıdan devam)

Özetleyen: Feridun TEPEKÖY

Böylece dünyada kazanılmış olan maddî itiyat ve temayüllerine tabi olarak, bizzat kendisinin yarattığı imajinatif bir tesir sahası içinde daha bir müddet yoluna devam eder. Şu halde nefsaniyeti uğruna heba edilmiş bir hayatın sonunda öbür âlemde gene aynı ihtirasların zebûnu olarak derin bir şaşkınlık, idraksizlik ve bir nevi ruh boşluğu içinde yaşamağa devam etmek mukadder olmaktadır.

Tatmin edilmemiş ihtiraslar, tatbikatı yapılmamış bilgiler, muvaffakiyeti sağlanmamış imtihanlar, insanı öbür âlemin ilk basamaklarında rahat bırakmaz. Noksanlıklarının tamamlanması için ve yeni bir tatbikat ve imtihan mecburiyetinin zorlanması içinde insan tekrar dünyaya dönmek hazırlıklarına girişir. Bittabi bu faaliyet şuurlu olabileceği gibi otomat olarak - hamî varlıkların yöneticiliği ve ikazları altında - da olabilir.

Öbür âleme intikal etmiş ve henüz dünyaya bağlantılarını koparamamış bir insan ruhunu düşünelim; böyle bir varlık, dünyada beimsediği fikirlerinden, prensiplerinden ve inançlarından da henüz kurtulmuş sayılamıyacaktır.

Bu sebeple bu durumda bulunan bir bedensiz varlık, eğer her hangi bir suretle dünya ile bir irtibat sağlayacak imkân ve kudretine sahip olursa bu takdirde bu varlık elbetteki kendi dünya realitesini bedenli olan bizlere aktarmaktan başka bir iş göremeyecektir. Yâni, böyle bir varlıkla kurulacak bir irtibat bize pek te fazla bir bilgi kazandırmıyacak, olsa olsa, spadyomun ilk kademesinin muayyen bir dünya realitesi ışığı altında müphem bir görüntüsünü aksettirmekle yetinmek zorunda kalacaktır.

Şu halde ruhi irtibatlarda bu hususların bilhassa ve hiç bir zaman göz önünden uzak bulundurulmaması zaruridir. Aksi halde söylenen her söz bize hakikat olarak görünebilir ve böylece bizi de teşev-

vüş içinde bulunan bedensizin realite seviyesi içine sokar. Yapılacak en doğru hareket, verilen malûmatı kendi bilgi ve mantık süzgecimizden geçirmek ve vicdan kıstaslarımızla hükümlendirmektir. Makûl bir vicdan tatbikatının yapılabilmesi için akli hareket etmek zorundayız .

İntikam hırsının zebûnu olmuş bir insanın böyle bir ruh hali içinde öbür âleme intikâl ettiğini düşününüz. Bu insan elbetteki intikam almak için çırpınacak ve ilk imkân ve fırsat karşısında derhal bu ihtirasını tatmin için çalışacaktır. Böyle bir zavallının kan kokan ve insanları kışkırtan telkinlerini bir hakikat olarak nasıl kabûl edebiliriz?

Ayrıca burada şu hususa da dikkat edilmelidir ki: Yukarıdaki misalimize benzer tarzda bir çok insan öbür âleme göç ettiği halde vasıtalı uygun bir irtibat bahis konusu olmadan bu bedensizlerin direkt olarak her hangi bir suretle bir müdahalede bulunamadıklarını görüyoruz. Bu hakikat bize neyi ifade etmektedir? Gayet aşikâr olarak bedensiz varlıklarla, bedenliler (insanlar) arasında vasıtasız (direkt) bir irtibatın bahis konusu edilemeyeceğini...

Eğer, katledilenler dünyadaki katledenleri direkt bir yoldan katledemiyorlarsa, (bütün ihtiraslarına rağmen) paralarına tapan bir insan öbür âlemden dünyada bıraktığı paralarını muhafaza için direkt olarak onun bekliliğini yapamıyorsa veya çok sevdiği yavrusunu dünyada bırakıp öbür âleme geçen bir anne, yavrusunu istediği gibi kucaklayıp himayesine alamıyorsa bütün bu imkânsızlıkları doğuran âmiller hiç şüphe yoktur ki, direkt irtibata cevaz vermeyen sempatisasyon ve tedric kanunlarının tekâmül zaruretlerine göre işleyişi ile ilgili bulunmaktadır.

Eğer direkt bir temas imkânı mevzu bahis olsaydı yukarıda saydığımız hadiselerin dünya üzerinde normal hadiseler arasında bulunması icabederdi.

(Tekinsiz ev vak'aları ve obsesyonların direkt irtibat mevzuunda müsbet birer de-til teşkil etmeleri mevzuubahis değildir. Burada da vasıtalı bir tesir nakil zinciri nin mevcut olduğunu ilerde göreceğiz.)

Bu mevzudaki fikrimizi özetlersek, iki esasa dayanan —her iki esasta tecrübi bir müşahedeye dayandığından inkârı inkân sızdır— bir özellik taşıdığını görürüz:

1 — Bir varlık dünyaya direkt olarak tesir edemez.

2 — Bir varlık dünyadan direkt olarak tesir alamaz.

Zaten her iki hususiyette aslında sem patizasyon kanununun bir neticesi olarak bir birine bağlı bulunmaktadır.

Şu halde bedensiz varlıkların vasıtasız (medyomsuz) olarak dünya maddelerine doğrudan doğruya tesir edemedikleri tec-rübî bir hakikattir. Ayrıca, yapılan tecrü-bî araştırmalar, bedensiz varlıkların dün-ya ahvaline ait hiç bir hâdise hakkında di-rekt olarak malûmat sahibi olamadıklarını da göstermektedir.

(Devamı var)

ÇİNLI KADINLAR

(24. Sayfadan devam)
dınılaşına Derneği, Öncüler Birliği gibi sosyal faaliyet-ler ve kendi işi dolayısıyla, çok meşgul bir kimse ola-cak olan kocası da, karısın-dan binlerce kilometre u-zakta çalıştırılacaksa, kari-sı arkadaşı Chen gibi şöyle diyeccektir: «Biz, toplumun menfaatlerini, özel menfaat-lerimizden evvel düşünme-liyiz.»

Çinli kadınlar, toplum menfaatlerine sıkıca riayet ederler. Eski rejimin kölelik müessesesine karşı, onların bir nevi intikamıdır bu dav-ranış. Bir koca, karısını dö-vecck olursa, mahallenin komitesinden dört üye, onu ikaz eder ve 1 Mayıs 1950 tarihli kanunla, eski feodal usullerin ilga olunduğunu kendisine hatırlatılır. Kadın-larla, çocuklara insan hak-larını tanıyan ünlü bir ka-nundur bu: Zira onlara hak-lar bahsetmiş ve erkckler-den korunmalarını temin et-miştir. Koca özür dilemeli-dir, aksi halde Komitenin hışmını üzerine çeker ve yıl-larca «İslahhaneyi» boylar

Komite kontroluna devam e-decektir. Komite herşeyi bi-ler, duyar, görür. Tatlı ini-zaçlı Wu Shao-Yi, çocuk sa-hibi olmayı arzu ediyor. Ta-rafsız bir sesle, hana ce-vap veriyor: «Çocuklar, Çi-nin çiçekleridir» ve arkadaş-larının gülüşmeleri onun sözlerini teyid ediyor: «Çi-nin, çocuklarına ihtiyacı var-dır» İşte sırtından Li Mei-Ying böyle konuşuyor Fa-kat Çinden, Başkandan. Sos-yalizmin kurulmasından son-ra, onlar hiç mi eğlenmek, zevk dumak istemiyecek-ler?

«Rennes'i nasıl buluyorsu-nuz?» diye onlara soruyorum. «Burası sâkin bir kent-tir. çalışmak için münasip yerdir» diyor bir tanesi.

«Ya Paris?» «Paris gürül-tülü kenttir. orada iyi ça-lışılmaz.»

ONLARIN VAKTİ YOKMUŞ

Onlar Notre-Dame ile Ca-mi'yi gezdiler, fakat baş-kentin butiklerine asla uğra-madılar. rıhtımlarda gezin-tiyic çıkmadılar, büyük cad-delerden geçmediler. Tatille-

rini Pariste geçirirken bi-lic, csrarlı şekilde odalarına kapanarak «Gece ve gündüz acele çalışmalı» ve «Biz, İşçiler, Güçlüyüz» şarkıları-nı okudular. Fransız şarkı-ları mı? «Biz Marseillaise»i biliyoruz, keza «Le Chant du Depart»ı ezberledik» diyor-lar. Ne Aznavour'un, ne de Georges Brassens'in melodi-lerini terennüm ediyorlar. Onlardan haberdar değil-lerdir. Vakitleri kıttır. Ne sinemaya, ne tiyatroya, ne de romanlara zaman ayırır-lar: ancak okul programla-rındaki romanları okurlar. Mahaza bir hikâye onları mest etti «Üç küçük domuz-cuk ve kurt», «Bu hoş ve ib-ret verici bir hikâyedir» di-yor Chen. Bu itiraftan son-ra, kendisi beni Rennes Üni-versitesinin dolambaçlı ko-ridorlarından geçirdi. O sa-mimi ve cana yakındı. Ka-pısının eşiğinde, şunları söy-lmeden edemedim.

«Fakat Chen, sizin hayatı-nızda aşkın yeri nedir?»

«Mücerret aşk burjuva bir anlamdır» diyor şarkılı ses.

ROBESPIÈRE

MİLLETLERİN YAŞAYIŞINDA ÜSTÜN ŞUURLU MÜESSİRLER VARDIR.

*Kuvvet sadece cinayetlerin
müdafaasında mı kullanılacak?*

● *kıbirli başlara haklı olarak
çarpacak bir yıldırım değil midir?*

*Maximilien Marie - Isidore
de Robespierre.*

Yazan : Suat TAHSUĞ

1741 - 1803 yıllarında arasında yaşamış bir muharrir var: Choderlos de Laclos. Tehlikeli Alakalar isimli bir roman yazmış. Yakışıklı, kuvvetli, soylu bir kişinin evli ve namuslu bir kadını baştan çıkarışını anlatıyor esas itibariyle. Bu arada 18. asır Fransasının asilzade sınıfının hayatını.

Bu hayatı Watteau'nun tablolarından da izleyebiliriz: Pudralı perukalar giymiş, danteller, redingotlar içinde kibar beyler, güzel parklar; hafifmeşrep markizler... Mandolin çalınır. Hayat bir eğlencedir; can sıkıntısı ile mücadele için daima hikâyeler bulunur, yaşanır.

Dünyanın her yerinde krallıklar vardır. Bunlar ara sıra harp ederler. Asilzadelerin ve rahiplerin geniş arazileri, ayrı ve imtiyazlı bir hukuku vardır.

Bu arada sanayi geliyor. Ticaretle uğraşanlar servet itibariyle güçleniyor. Halk ağır vergiler altında ezilmektedir. Toprağa ve ziraata bağlı asilzadelik ekonomik bir kuvvet olmak vasfını kaybetmiştir. Mensupları belki ince (rafine) bir hayat yaşıyorlar ama ölü bir sınıftırlar. Ancak onları kanunlar, mevcut krallık müessesesi koruyor.

Fransada Ansiklopedistler çıkıyor. Diderot, d'Alembert. Sonra Jean Jacques Rousseau, Voltaire gibi düşünürler var. Bunlar mevcut realitelere, dogmalara çatıyorlar. **Hürriyeti** savunuyorlar. "İnsanlar hür doğarlar, sonra zincirlenirler" deniliyor. Bu zincirler mevcut hukuki nizamdan ibarettir

ve aslında o tenkid ediliyor. Güçlenen canlı, yeni sınıf — bu burjuvazi diye adlandırılacaktır — **Hürriyet** fikrine kendi sınıf hürriyeti olarak ve hukuki serbestliklerini temin yolunda sarılıyor. Gayri memnun küçük esnaf ve halk da bu sınıfın yanında, kol gücünü ve kanını esirgemiyecektir.

Esasen entellektüellerde dogmalara karşı bir reaksiyon meydana gelmiş, şekli din alaya alınmış, ahlâk gevşemiştir. Katı dogmaların yanında hayata bağlı zengin bir ruhban sınıfı da sınırlara dokunuyor ve fikri bir güç temin etmekten uzak bulunuyor.

1789 da Fransız ihtilâli patlak veriyor ve 1793 de kral XVI. Louis'nin idamiyle krallık sona eriyor. Gerçi daha evvel İngiltere'de Cromwell de I. Charles'in başını uçurmuştu. Fakat kendisi bir diktatör olarak başa geçti ve dünyada o sıra önemli bir değişiklik olmadı.

Halbuki Fransız ihtilâliyle dünyada gerçekten bir değişiklik vuku buldu. Bunu yürüten insanlar belki bu işe biraz otomatik sürüklendiler. Kendileri bu işe fikir ve tatbikat adamı olarak, şuurlu giremediler.

Bunlardan bir tanesi var ki. Fransada en çok baş kesildiği zaman başta olmuş, kendisi de giyotinle başı kesilerek can vermiştir: **Maximilien Marie Isidore de Robespierre**. O böyle değil.

Küçük bir avukat. 36 yıl yaşıyor. Diğer ihtilâlcilerin aksine ne heykeli dikilmiş, ne de bir sokağa adı verilmiş. Sevmiyorlar onu. Ama o bir prensip adamı. Hususî hayatı olmamış. Bütün hayatını hürriyet adına cereyan etmekte olan ihtilâle adanmış. Halk ona incorruptible = bozulmaz lâkabını takmış. Ne parada gözü var, ne kadında olmuş. Ölünceye kadar bir doğramacının evinde misafiretçen yaşamış.

Bir fikir adına nelerin yapılması lazım geldiğini biliyor. Arkadaşlarını, doğru yoldan ayrıldıkları zaman idam ettirtmekten çekinmemiş. Fransa bütün Avrupa ile harb

Özlerken, dahilde karşı ihtilalle yıpranırken, artık elde edeceklerini elde ettiklerine kani bulunan burjuvalar kiralığın geri gelmesine bile göz yumacak hale gelmiş, rahat hayatlarını özlerken, halk açlık içindeyken Selâmeti Umumiye Komitesi ile ihtilali devam ettiriyor ve vaziyete hakim oluyor.

Kendisi idam ediliyor, sonra Napoleon Bonaparte İmparator oluyor, sonra kiralık bile geri geliyor. Ama bir tek netice kat'ıyyen tahakkuk etmiştir: İhtilâl muvaffak oluyor. Artık dünyada yeni bir çağ, görünür hadiselerin ötesinde ve ilerde normal bir prosessüsle gerçekleşecek bir fiil yapılmıştır. Gerçek ihtilâller insan şuurlarında meydana gelmekte; bunun için de bir mizansen ve sert hadiseler arasında önceden bazı kişilerin fedakârlık ve tatbikatları gerekiyor.

Mart 1792. Fransa Avusturyaya harp ilan etmek istemektedir. Halbuki hazırlıksızdır. Maximilien de Robespierre, bunu bildiği kadar haksız bir tecavüz harbinden de kaçınmak istemektedir. O, milletleri kardeş biliyor. Ve haklı bir dava uğruna birbirlerine yardım edecekleri ve haksızlığa karşı birlikte çarpışacakları kanaatindedir. Bu ara Avusturya imparatoru Leopold ölüyor.

Jacobin'lerin bir toplantısında bu hâdisenin Tanrının Fransaya bir yardımını olduğunu söylüyor. İtiraz ve alaylarla karşılaşınca yılmadan onlara şu cevabı veriyor:

"Hayır efendiler, sözümü kesmeyiniz. Bu GERÇEĞİ söylememe mani olacak gündem yoktur. Tanrının ismini zikretmek, milletlerin kaderi üzerine esaslı bir tesir icra eden, hususiyle Fransız İhtilâlinin seyrini gözeten Ebedi bir Varlık fikrini ortaya atmak geliş güzel bir lâf değildir..."

"Bu içimden gelen bana gerekli bir duygudur. Bu his olmaksızın, Kurucu Mecliste, bütün ihtiraslar ve pis entrikalar içinde, bir sürü düşman arasında nasıl dayana-

bilirdim? Eğer ruhumu yükseltmemiş olsaydım, yapıyınız, beşer üstü bir çalışmayı nasıl başarabilirdim? Bu cesaret verici fikri pek derin incelemedim ama, duyduğum bu ilâhi his, halka ihanet etmek isteyenlerin elde ettikleri bütün avantajları bana ödedi".

Unutmamalı ki bu onsekizinci asır ihtilâlcisi katolik dogmalarına da sahip değildi. Ancak fizik tabiatte cari kanunlar kadar, ceniyetlerin hareketlerinde de müessir bir üstün şuurlu kuvvet kabul ediyordu.

Daha enteresanı cemiyet hareketlerine bizzat iştirâk eden mes'uliyet ve karar sahibi bir aksiyon adamı idi. Yani şu yolda ve ya bu yolda bir karar vermek hadiselerine müessir olmak durumunda idi.

Üstelik kararları hiç de yumuşak değildi. Bunlardan biri kiral XVI. Louis'nin idamıdır. Buna rağmen, milletlerin kaderlerine müessir bir Üstün Şuurlu kuvvet kabul ediyordu.

Davranış hürriyetine sahip olduğunu bildiğince göre Robespierre'i Fatalist addedemeyiz. Diğer taraftan onsekizinci asır Avrupasının mutlak hükümdarları kendilerini ilâhi hukuk prensiplerine göre tahta oturmuş farz ediyorlardı.

Birbirine tamamiyle zıt kutuplar teşkil eden iki unsur da kendilerini ilâhî prensiplere göre haklı addediyorlar aslında. Bu nedir ve hangisi haklı?

Burada çok üstün bir prensibi nazarı itibara almak zorundayız. TEKAMÜL de vazifeli müsbet ve menfi kuvvetler ve bütün hissi yorumların dışında mütalaa edebileceğimiz gittikçe şuurlanmakta, daha üstün realitelere geçerek, fikren inkişaf edip tatbikatlarını ona göre yapmakta olan bir insanlık.

Bütün bu hareketlerin yine insan menfaatini gözetir bir SAHİBİ olduğunu bilmemiz az şey midir? Bunu bildiğimiz takdirde daha şuurlu olarak bütün dünya olaylarını incelememiz gerekmiyecek mi?

Ruh ve Madde Ciltleri Bitmek Üzeredir.

TEKÂMÜL HAKKINDA NE BİLİYORUZ

Yazan: Çetin SALKÖK

Dünya üzerindeki insanlık macerası, iki ayrı kategoriden olaylar cümlesi olarak incelenebilir: Birinci kategori, sosyolojik ve teknik bir tekâmül zinciri; ikincisi ise, bu zinciri yaşayan varlıkların ferdî tekâmülleriyle ilgili olaylar zinciri.

Müşahadesinin kolay ve meyvalarının elle tutulur, maddî menfaat ölçüleriyle kıyaslanabilir olması bakımından birinci kategori, çoğu zaman, kolaylıkla ve merakla incelenebilir bir tekâmül hadisesidir. İkinci kategori ise, müşahadesi yaşanan hayatta carî hakikî prensip ve kanunların tatbiki olarak bilinmesi ile mümkün olabilen, genellemelere müsait olmayan ve idraksiz şuurumuzun öngördüğü maddî menfaatlere uymayan neticeleri itibariyle, dünyevi ihtiraslara sahip bir fert tarafından kolayca, anlayarak arzulu bir şekilde takip edilemeyen bir zincirdir. Bu iki tekâmül akışı arasındaki ilginin kurulması ise, çok daha üstün bir bilgiye; dünya üzerindeki tedrisatın ana prensiplerinin ve ferdin hakiki ruhi ihtiyaçlarının bilinmesine bağlı olan bir husustur.

Sosyolojik ve teknik bir tekâmülün incelenmesinde ölçü, maddî mânâda, refah, saadet ve mevcut sosyal organizasyonun ferdin her sahasındaki rahatını temin etme derecesidir. Dünya üzerindeki insanın öz tekâmülünün tetkikinde ise ölçü, vicdanî tatbikat yönünde fert şuurunda meydana gelen uyanmadır. Bu ölçüler bilinmediği ve kullanılmadığı müddetçe ayrı iki devrin insanının mukayesesini, bize, insanın ruhi tekâmülü hakkında açık ve seçik hiçbir netice veremez. Bu husustaki bilgisizliğin yarattığı çıkmazlara birçok misal verilebilir. Mesele, ilk çağın insanını, yakın çağın insanı ile yukarı ölçülere dikkat etmeden kıyaslayalım. Harp metodlarının mukayesesini yakın çağ insanının aleyhine netice verir. Bugünün insanının düşmanını öldürme yönünde sarfettiği fikrî çaba ve elindeki geniş imkânlar ilk çağ insanını onun yanında masumlaştırılmaktadır. Keza eski devir insanının

çevresi ile olan yardımlaşması gene onun aleyhine bir puandır. Ayrıca, bugünkü ilmin ana temellerinin daha o devirlerde atılmış olduğu ve modern ilim teorilerinin ilk çağların insanı tarafından da düşünülmüş olduğu gözönüne alınacak olursa tekâmül prensibini altüst edecek neticelere varmak işten bile değildir.

Bu durumda, doğru bir değerlendirme neye göre olacaktır?

Geçen yazımızda eski çağlarda insan yaşayışının karakteristiklerine temas etmiş ve o durumdaki insanın karşısına çıkartılan hadiselerin mânâları üzerinde durmuştuk.

Bahis mevzuu edilen devirlerde insan hayatını düzenleyen unsurlar nelerdi? Başta bir şeriat tarzında anlaşılıp tatbik edilen dinî emirler gelmektedir. Belirli bir zümre bu kaidelerin tatbikini büyük bir titizlikle takip etmekte ve kaidelerin dışına çıkıldığı durumlarda ağır müeyyideleri tatbik etmekte idi. Bunların dışındaki sahalarda da fert hayatı gene, gerek kralın gerek rahiplerin vazettikleri kaidelerle ayarlanmaktaydı. Esas itibariyle şeriat, insanların esas mânâsını kavramadan otomatik olarak çeşitli sebepler tesiri ile tatbik ettikleri kaideler yekûnudur. Muhakkak ki şeriat de insan ruhunun bu tekâmül devresinde kendine has bir kıymeti haizdir.

En basit müşahadeler bile bize, insanın, bir anlayışa ulaşabilmek için şuurî bir değişime muhtaç olduğunu gösterir. Bu değişimin süresi, o ferdin sahip olduğu fikrî sistemin seyyaliyetiyle orantılı olarak kısadır veya uzar. Diğer bir söyleyişle, insan, ancak, adım adım yürümek mecburiyetindedir. Ferdin tâbi olduğu hadise guruplarının, kanunların ve tedris şeklinin onda hakim olan fikir ve anlayışlara tekâbüle ettiği de ayrı bir gerçektir. Bu hususun da tahkikini çevremizde rahatlıkla yapabiliriz. Viyetnam'da bugünkü harpten evvel bulunmuş bir şahsın müşahadelerini bana nakletmişlerdi. Kendisi bir garnizonda vazifeli bulun-

... ve Vietnam halkının ölüm karşısın-
... pervasızlığını hayretle müşahede et-
... Adam öldürmenin, idam olmanın ve i-
... kurtulmanın Vietnamlı için hiçbir
... ifade etmediğini ve normal bir yaşa-
... sadedildiğini canlı müşahedelerle an-
...makta bu şahıs. Vietnamlının bu fikri sis-
... ve anlayış seviyesi içinde ona hayatın
... ve gayesi nasıl anlatılabilir veya sez-
...ebilir?

Bu sorunun cevabı bugün Vietnam'ın
... yaşamaktadır ve bugünün yaşanan ha-
...eleri ne vietnamın üzerine çökmüş bir lâ-
... ne de Vietnamlının bahtsızlığıdır. Bu
...adîseler, Vietnamlının kafasındaki sisteme

tamamen uygun bir tedarik şekline ibaret-
tir ve muhakkak ki, Vietnamlının kör, âtıl
bir fikir çemberinden kurtulmasını temin
yönünde tanzim edilmişlerdir. Tabii ki, bu
mütalâa. Vietnam hadiselerinin bir yönünü
ortaya koyar. Bu hadiseler karşısındaki bü-
tün dünyanın durumu düşünülürse, daha
başka sebeplere de ulaşmak mümkündür.

Bu söylenene göre, insanlığın çoğun-
luğunun, bütün üstün kıymet ve ölçüleri
kaba bilek kuvvetine ve bedenî güce bağla-
dığı bir devirde şariat tatbikatının ne dere-
ce faydalı ve kıymetli olduğu anlaşılabilir.

(Devamı var)

TATLI ÖLÜM

(10. sayfadan devam)

... ve sentetik kimyevî maddelere yer-
... terk etti. Bütün bu ilâçlar ıstırapı azal-
... hastaya uyku getirir ve onun moralini
...akviye eder. Ölümleri yakın olanlar için,
...tehiye tehlikesi yoktur ve narkotikleri usta-
...ca kullanmak şartıyla, vücudunun onlara in-
...ebaki önlenemez.

KADIN İSTIRABA KARŞI KAYITSIZDI

Şikagolu Dr. Eric C. Kastın yeni bir
...tetkikine göre, ıztirabın dindirilmesi baki-
...mından, L.S.D. nin diğer iki narkotiğe üs-
...tünlüğü: Onun tesirliliği ve daha uzun süre-
...sidir. Benim kendi araştırmalarında bu
...müşahedeyi teyit ediyor. L.S.D. galiba ıst-
...tirabın etkilediği beyin kısmına tesir etmi-
...yor, fakat ıstirabın manasını değiştirerek o-
...nu azaltmış oluyor. İren'e de böyle olmuş-
...tur. Kendisinin ihatadan aciz olduğu fikir
...ve duygulara dalarak, aylardan beri onun
...yegâne ilgisini çeken ıztirama karşı kayıt-
...sız kalmış ve onu küçümser olmuştur.
L.S.D. ile tedavisi esnasında, bütün gün,
hemşireler odamıza gelip onun ıztirabını
dindirecek olan iğnenin henüz hazırlanma-
dığını bize hatırlattılar. "Sonra hemşireler
var" diyordu İren, kendi korkuları sebebiyle,
narkotiklerle beni uyuşturmaya çalışanlar
vardı - yahutta onları rahatsız ettiğimden
böyle yapıyorlardı. Fakat aralarında
ikisi vardır ki, ben ölünce, sersemlemiş ol-
mamı arzu etmiyorlardı. Sanki bunun bir
önemi varmış gibi! Onlar bana tesirsiz kar-

bonat kaşelerini veriyorlar, ben de bazan
hırslanıp, müsekkim ilâcımı kendilerinin iç-
tiklerini söylüyorum. Bunun bir yalan oldu-
ğunu bilerek hırslanıyorum, fakat bunu yap-
makta devam ediyorum. Ben stajyer hemşi-
re iken, bana aynı şekilde bağırışlardı.
Bunun beni ne kadar üzdüğünü hatırlarım.
İstirap çektiğim zamanlar bile bu kadar za-
lim olmam doğru değildir. Ben öldüğüm za-
man, beni çok hatırlamıyacaklar - arkam-
dan çok dost bırakmıyordum. Büyük işler
başarmadım - çocuklarım olmadı - hiç.
Fakat böylesi daha iyi".

O ancak akşama doğru yeniden konuştu:
"Yine başlıyor. Sanki gelip gidiyor, fakat
eskisine benzemiyor."

— Doktor "Önemli olan, hatırlamaktır"
dedi.

— Oh evet ama, ben herşeyi hatırlar
mıyım?

— Siz çok şeyleri hatırlayacaksınız ve
burada birçok notlarım ver, bakiyesini ha-
tırlamanız için gözden geçiriniz" dedi dok-
tor.

Ertesi gün, yüz hatları çekilmişti. Fa-
kat kendisi hâlâ bir sükûnet havasına bü-
rünmüştü.

— İstirap avdet etti ama, sanırımki ben
ona alışabileceğim. Dün ne gündü! Benim
için sanki bayramdı!

Müteakip üç hafta zarfında, İren farke-
çilir şekilde sakinleşmişti. Onun etrafında
bir huzur hâlesi vardı. Arada sırada, mü-
sekkimlere ihtiyacı oldu. Sonra o öldü.

Benliğimiz ve İlâhi Plânlar

(3. Sayfadan devam)

yet hakkı tanımıyorlar. Böyle mi acaba? Eğer böyle ise, fizik âlemin bize nihai olarak faydasız görünen keşmekeşi içinde yuvarlanıp gideceğiz ve şahsiyetimiz evvelki bir yokluktan —doğmadan evvel— sonraki bir yokluğa —ölüme— giden, bazı kararsız radyoaktif maddeler gibi, tabiat ta yaşama hakkı olmayan bir mevcudiyettir.

Ama biz her iki plânın, fizik plân üzerine —geçici veya devamlı— bir hakimiyetini görürsek? Meselâ akıl dediğimiz kabiliyetimizle, bu hayatımızda, eşyadaki devamlı münasebetleri kavrayabiliyor, ve ona hakim olabiliyoruz. Bu akılsızlıktan apaçık farklı bir şey. Şu halde fizik plâna hakim olacak kadar kudretli plân, niçin fizikten daha zavallı bir kadere sahip olsunda, devamlı bir mevcudiyet hakkına sahip bulunmasın?

Bu fikrin, bu fikrimizin çok derin bir sebebi var: Kişisel varlığımız devamlı olarak bu plânda YAŞAYAMIYOR da ondan. Halbuki başka bir plân, içinde yüzdüğümüz jelâtinli bir deniz gibi, yapışkan, bizi adeta hiç terketmiyor. Biz arada bir ondan kurtuldukça, başımızı bu jelâtin denizinin üstüne çıkardıkça orada yaşayabiliyor, orada var oluyor, o plânın nimetlerinden istifade ediyoruz; bunu herkes de görüyor*.

Fakat varlığımızdaki, kişisel benliğimizdeki bu oynak ve kesikli tabiatı plâna atfetmek aptallığını ve küstahlığını işliyoruz. Düzelecek olan, düzelmesi gereken, kurtulacak olan, kurtulması gereken bizleriz; mevcudiyet hakkı olmayan, plân değil

Bilmediğimiz bir şey daha var: Daha bir üst plânın mevcudiyetinden, devamlı mevcudiyetinden haberdar olduğumuz zaman, Cebelüttâr'daki kayalıklara «Artık

burada dünya bitti!» diye işaret direkleri diken Eski Yunanlılara benziyoruz. Beşeri halin bir adım ötesinde Mutlakı bulduğumuza iddia ederek ayrı bir aptallıkta bulunuyoruz. Bu plândan çok daha üstün olanlar, bizim hatır ve hayalimizden geçmeyen plânlar da, daha üstte, niçin bulunmasın? Ve bilmediğimize göre onlar için bir şey diyebilir miyiz? Hal böyle iken onlar hakkında «yoktur» demek ne dereceye kadar doğrudur?

Bu bize insan olarak edepi olmamızı, ümitli olmamızı, araştırmacı olmamızı emreden bir fikir değil de nedir?

Halin böyle olmadığını isbat eden vaka obscsyon dediğimiz hadise. Yani bu âlemde, dünyadan müstakil olarak yaşayabilen varlıkların ferd şuuruna aralıklı veya devamlı tesiri ile ortaya çıkan bazı haller. Biz bu gün bu olayı ruh tababetinde alelâde hezeyanlar, halüsinasyonlar ve şahsiyet bölünmeleri olarak görmekte ısrar ediyoruz. Ama spirit mehafilin belki dünyaya en büyük yardımını, ızdırıp çeken bedensiz mevcudiyetleri isbatlamış olmasıdır. Bu varlıklar yaşayanların his ve düşünce hayatında görünmez asalıklar olarak mevcudiyet zemini buluyorlar.

Buna kıyasen de ve yine dünyada müesses celselerin yardımıyla daha üst bölgelerin de canlı varlıklarla dolu olduğu ve bunlarla irtibat kurulabildiği anlaşılıyor.

*) Yaşamakta olduğumuz his dünyamızın da fizik dünyadan ayrılabilen bir müstakilliği var. Bunu objektif olarak tayin edebiliriz. Eğer bu plân, mevcudiyet hakkını sırf fizikten alsaydı, ya biz an be an yaşamaya mahkûm zavallı robotlar olurduk veya tanımadığımız ve şuuraltı dediğimiz, çocukluktan itibaren teessüs etmiş aadettiğimiz depodaki, karanlık ilcaların hareket ettirdiği hatıralardan teşekkül eden bir hissi hayata mahkûm olurduk.

Bu dahi fert kişiliğini aşan bazı his ve dü-
şüncelerin şuurdaki oluşumları (tekevvün-
leri) ile ortaya çıkıyor.

Bizim birinci karanlık bölgedeki haya-
tımızın belli başlı karakteristiği, orada al-
datıcı ve hakikatle ilgisi olmayan, gelip
göçü ve nakıs tatminlerin rol oynadığı bir
imajinasyon içinde yaşayışımız. Bu hal bi-
zimin içinde yaşadığımız gerçek ve üstün
dünyadan nasibimizi almanıza mani olan
bir perde ve bir kabuk gibi rol oynuyor.
Ve ekseri de yeryüzü kişiliğimizi bu nu-
mayyel modellere göre kurmak gafletine dü-
şüyoruz. Bunların gerçek dünyada tahak-

kuk zemini bulamayışı karşısında da ıstı-
rap çekiyor, üzüyor, KIRILIYORUZ.

Aslında bu kırılmak mutlu bir şey. O,
kötü kabukların kırılması ve YUKARI-
DAN gelen çok üstün bir yardım mekaniz-
masının işleyişi.

İkinci aydınlık bölge ise yine bizler
için, yaratıcı imajinasyonların, ilhamların,
sezislerin ve ÜSTÜN HİSLERİN tekevvün
ettiği, oluştuğu bir şuur bölümü.

Elbetteki bu mülâhazalarımız, insan-
oğlunun ilerde bulacağı gerçek yanında
çok kaba bir tasnif ve tasvirden ibaret ka-
lacak.

CHAGAS HASTALIĞI

(10. Sayfadan devam)

zuela, Guinea, Ekvator, Peru, Brezilya,
Bolivya, Paraguay, Şili, Uruguay ve Ar-
jantin'in kuzey kesimini içine almaktadır.
Tabii infekte triatomia böcekler Amerika
Birleşik Devletlerinin güney-batı kesiminde
de bulunmuştur (Şekil 2).

Taşıyıcı (vektör) böceklerden bazı tür-
lerin 25% - 90% gibi çok yüksek oranda pa-
raziti taşıdıkları tesbit edilmiştir. Hastalı-
ğın tabiattaki odaklanması (nidalitesi) ser-
best tabiatta yaşayan ve böcekler için de-
vamlı bulaşma kaynağı (reservoar) olan
tilkiler, opossumlar, sincaplar, maymunlar
yabani kedi gibi insanın kontrolü dışında
hayvanlarla evcil kedi ve evcil köpek baş-
lıca bulaşma (infeksiyon) kaynaklarıdır
lar (Şekil 1). Bu hayvanlarda bulaşmanın
sıklık ve yayılışı üzerine birçok araştırma
ve bilimsel yayın yapılmıştır. Brezilyada
hastalığın yayılış bölgelerinde insanda 3%
gizli infeksiyon görülmüştür. Bu latent
hastalar da reservoar hayvanları gibi de-
vamlı bulaşma kaynağı halindedirler.

Trypanosoma cruzi'nin insandaki infek-
siyon sıklığı kesinlikle bilinmemektedir.
1954-1959 yıllarında insanlar arasında kom-
plement birleşmesi reaksiyonu (K.B.R.) ve

ksenodiagnoz (*xenodiagnosis*) ile Brezilya-
da, Şilide, Arjantinde ve bu bölgelerdeki
diğer ülkelerde yapılan epidemiyolojik a-
raştırmalarda 2,5% - 31% arasında değişen
oranlarda süregen (kromik) ve gizli (la-
tent) infeksiyonlar bulunmuştur.

Hastalık etkeni, N.N.N. (Novy - Ni-
colle - MacNeal) besiyerinde, Nöller plâk-
larında ve Reichenow'un besiyerinde üre-
tilir. Bu suni ortamlarda parazit *kritidia*
(*critidia*) denen evrim şekillerinde ürer.

Trypanosoma şekli hastalığın yalnız
ivegen (had, akut) devresinde çevre ka-
nında görülür. Süregen (müzmin, kronik)
devrede genellikle iç organ dokularında,
çok az sayıda ise çevre kanında bulunur.
Dokularda yerleşen parazitler leishmania
(*Leishmania*) evrim şekline dönüşürler
(Şekil 4).

Hastalığın teşhisini kolaylaştırmak için
alıcı-taşıyıcı reduvid böceklere şüpheli
hastadan kan emdirilir ve bu hayvanlarda
parazit aranır (*xenodiagnosis*).

Parazit insanda yerleştiği organların
dokularında çeşitli yapı ve fonksiyon bo-
zukluklarına sebebiyet verir.

(Devamı var)

YARDIMCI ÜYE KÖŞEMİZ

1961 Yılında ihdas olunan Yardımcı Üyelik kolumuza, bugüne kadar dahil olanların sayıları yüzün üzerindedir. Daha önceleri de belirttiğimiz gibi, bu uzaktan üyeliğin ihdası, Cemiyete bizzat gelebilecek durumdaki dostlarımızın da faaliyetlerimize işti râkini sağlamak gâyesine mâtuftu. Bu gâyenin tahakkuku ise, karşılıklı bağlantılarımızla mümkün olacaktır.

Yılbaşında adreslerinize gönderdiğimiz mektubumuzda daha detaylı olarak ortaya koyduğumuz, sizlerle olan irtibatımız — orada da belirttiğimiz gibi — %25 nisbetinde, ulaşabilmiş; başarı demek caizse ancak bir çeyreklik bir başarıyla devam edebilmektedir.

Cemiyetimizin asli üye sayısı da sizlerin sayıları kadardı. Asli üyelik şartları daha yüklü olduğundan, bu sayı, ister istemez düşmüş ve buradaki Cemiyetle olan bağlantının başarı oranı da dörtte birlik aynı başarı göstergesinde kalmıştır.

Bu iki sathi müşahede, bize, şunu anlatmaktadır:

Bir işe, bir yere dahil olunurken, e-nine-boyuna bir incelemeye girişmeden, bizi karakterize eden indî mülâhazalarla hemen karar vermek durumunda bulunuyoruz. Bu üstünkörü kararımızın bizi ne gibi sorumluluklar altına sokmakta olduğunu düşünmüyoruz bile... Daha doğrusu, düşünmüyoruz bunları...

Bunun nedenlerini son celsemizden alınan bir pasajla belirtelim:

"Şüphesiz, mes'uliyet, mevzuun idrâkiyle mütenasip olarak artar. Mevzuun idrâkinde, mevzuun bilgisi de rol oynayacaktır.

"Mevzuun idrâkinde üç sistemi gözönün-

de tutmak gerekir: Bir mevzu, tabiatın herhangi bir hadisesi, herhangi bir düşünce, herhangi bir imajinasyon, herhangi bir tavırlanma olabilir. Bir mevzu, menşe ve istikbal olarak mütalea edilirken, fert kendini bu iki şeyin ortasında görebilmelidir. Madem ki kâinat içerisinde ve fert içerisinde de her şey bir buutun zaruri neticesi olarak, deterministik kaidelere tâbi olarak cereyan ediyorsa, bir hadise de deterministik kanunlara göre başlamış ve devam edecektir. Kendisini, menşe ve istikbal arasında gören fert, bu hadisenin istikbale doğru geçişinin idrâkine varmışsa veyahut böyle bir sezgiyi kuvvetle hâmil bulunuyorsa, muhakkak ki kendi fiillerinin, düşüncelerinin ve davranışlarının o geçişte bir kanal olacağını da görmüştür. Demek ki, bir muhitte, bir işte, mes'uliyet duymak demek, oranın veyahut o işin mevzuu hakkında bir idrâke ulaşmak demektir. Mevzuu hakkında idrâke ulaşılmamış bir konu, muhakkak ki istenecek veyahut talep edilecek olan mes'uliyet nokta-i nazarından daima noksan kalacaktır. İşte bu yüzden, dünyanın her tarafında, her şekilde ve şartta pek çok mes'uliyetler, mevzuun idrâksizliğinden dolayı, yerine getirilememektedir."

Kendimizden bir şey katmadan tetkiklerinize sunduğumuz bu bilginin ışığında, yalnız Cemiyetimizle ilgili sorumluluğumuzu değil, bütün hayatımızı kuşatan her türden mes'uliyetlerimizi değerlendirmeğe; idrâkine hizmet edici bilgiler ve fillerle takviye olunmağa çalışmalıyız. Kazanç bizimdir. Kazanmak için de bir VERİŞ hali içinde bulunacağımız âşikârdır...

Prensip sahibi olmak, iyi alışkanlıklar

zamanmış ve bulunduğumuz noktayı iyice ta-
atmış olarak içinde bulunduğumuz halin
etkisini hiç değilse sezinler durumda
kalmak demektir.

Prensip, ana kanunlarımız olabildik-
kadar köklü ve yaygındır. Bu, köklü
yaygın oluşun menşei de BİLGİ'dir.

Kâinatın bozulma DÜZENİ, İlâhi Irâde
kanunlarına dayanır. Bu DÜZEN, bu kanun-
muvacehesinde vardır...

Bizim prensiplerimiz de bu ana kanun-
lara vukufumuzun birer ifadesi olmaktadır.
Çerçivi bu vukuf sözle, kelimeyle ortaya ra-
taşa konulabilecek derecede hepimize açık
dır. Fakat, fiillerimizin neticeleri, a-
mellerimiz, bu vukufun birer delili olabil-
mektedir. Bedenli varlığın, insanın şuuru,
özdeyüz açık olmadığından ve bu kısmi a-
çıklık da bir takım bedenlenme şartlarıyla
daha da daraltılmış olduğundan, bir iç
tecrübe geçirmeden yani dışa uzanması iç-
beden tatbikatlarının kendisine dönüşümünü
sağlamış ve kendi muharrik unsurunu, bu
vasattaki imkânlarının tümünü seferber e-
derek kazanmış olmadan, bu prensiplerin
sünhüne vâsıl olamaz...

Bu durumda, bizim payımıza düşen, de-
vamlı ve istikrarlı bir nefis murakabesi al-
tında tutmak mecburiyetinde olduğumuz fi-
illerimizi, akıl prensipleri dahilinde istika-

metlendirmek olur ancak. Devamlı olarak
kontrolümüz altında tutabildiğimiz, zihni ve
bedeni tatbikatlarımıza, akli unsurlar içeri-
sinde yön verirken, bize intikal eden her tür-
lü sübjektif değerleri de katmış olabiliriz
ki, bu, beden imkânlarımızın en iyi şekilde
kullanılmış olması demektir.

Cemiyetimizin aylık çalışmalarını, kon-
ferans özetlerini ve bunlara mümasil faali-
yetlerimizi duyuran aylık bültenleimizi
göndermekte devam ediyoruz.

Felsefi Ekoller, Spiritüalizma, Hint
Dinleri ve Okültizm olmak üzere, sizlere,
dört grupta toplanan teksir ders notlarını-
zı göndermiş bulunuyoruz. Yine sizlerin fai-
desine olacağını umduğumuz başka notları-
mız hazırlandıkça, istifadelerinize sunula-
caktır.

Gönül birliğimiz ister ki, anlaşılmayan
hususlar sorulsun; ters gelenler anlatılsın...
Üzerinde beraberce düşünüp, beraberce tar-
tışalım ve bu şekilde elde ettiğimiz neticele-
ri tatbik ederek kendi malımız kılalım...

Hizmet, karşılıklı olduğu müddetçe, hiz-
mettir. Bu karşılık, egomuzun menfaat alâ-
kasından daha üstün bir açı ile mütalea e-
dilebilirse, dönüşlerin, yalnız bize olma-
dığını, etrafımıza da yayıldığını daima görebiliriz. İstenen de budur zaten...

YARDIMCI ÜYELERİMİZ :

97. Taylan Kırbaççioğlu
Cumhuriyet Cad. Ambarlar Sk. No. 5
Güven Marangozevi
KIRKLARELİ
98. Schwester Perihan Yılmaz
6208 Bad Schwalbach
Krankenhaus Paulinenberg
Dray Station
ALMANYA
99. Hasan Senyen
Cevher Sk. Güran
Apt. No. 3/2.
H. 1 Cebeci — ANKARA

100. Herrn Süleyman Sırrı Konbul
Robert Koch Str. 8
567 Opladen bei Köln
ALMANYA
101. Yaşar Oktaş
P.K. 32 Eliyle
DENİZLİ
102. Alis Mırıkoğlu
Şehadet Sk. Filmen Apt.
No. 86/4
Feriköy — İSTANBUL

Sevgi Ne Olmalı

«..... bir irade, bir heyecanlı sabır fiili - uysal, akıllı, kararlı.....»

Hepimiz yorulmak bilmez sevgi arayıcılarıyız. Öyleyse neden o kadar sık mağlup oluyor, devamlı sevginin herhangi bir başka arzudan daha güç kazanılabileceğini düşünmüyoruz..

Âşık olmak, şüphesiz, hayat sundurmasının en yükseğindeki, o insanı aşağıdaki dünyadan ayıran imtiyazlı saadet parıltısıyla devamlı olarak aydınlanan kuleye tırmanmaktır. Doğduğumuzda fâni, kuru, alelâdeyiz; sevgi bizi dolduran, gözbebeklerimizi genişleten, tenimizi parlatan ve bir başkasında özel bir güzellik görmemize yardım eden özdür.

Derler ki, sevgi, mutedil Batının yeni bir icadı, hattâ daha ziyade bir obsesyonudur. Pek çok ülkelerde sevgiden hemen hemen hiç bahsedilmez, gene de pekâlâ yaşanırlar. Afrika, Akdeniz ve Doğu memleketlerinin büyük bir kısmında sevgi bir hayalden ibarettir. Şayet cinslerin birleşmesinde sevgi mevcutsa bu, şans eseri bir ikramiye, evlilik bağının yaldızlı tarafı olarak kabul edilir ve devamlı bir evliliğin en güzel vaadi olarak gayrimenkule inanılır.

Madem ki biz batılılar sevginin avucunda yaşamayı tercih etmişiz - ve galiba çoğumuz tercih etmekteyiz - şu halde böyle bir sevginin nasıl olması gerektiğini sorabiliriz.

Bu şüphesiz kendimizi başkalarında aramak değildir. Sevgiyi kendi tabii zamlıkıyla birlikte sağlıklı, cinsiyetlerin ayrılığı ile yiv-set karşılıklarıdır. Hep bilinen söz «o kadar birbirimize benziyoruz ki» bir ayna ile olabilecek bağlantıyı andırır. Halbuki bizi birbirimize bağlayan hakiki muvazene cinsiyetteki kutup ayrılıkları, birbirini çeken aksi manyetik kuvvetlerdir.

Belki de sevgiye yapabileceğimiz en faydalı hizmet o iptidai ayrılığı muhafaza etmektir. Bugünkü cinsiyetlerdeki zoraki karışıklıkla kolay olmasa da, erkek gene

erkek olmalı, kadın da mümkün olduğu kadar dişiliğini muhafaza etmeli, ve böylece her ikisi de yaratılışlarının en iyi taraflarını bilebilmelidir.

Sevgi bir irade, bir heyecanlı sabır fiili olmalı - uysal, akıllı, kararlı, ve kavrumaya ve donmaya, kuraklığa ve sele ve mizaç ve yaşın değişik iklimlerine dayanıklı kalabilmelidir. Bunda muvaffak olabilmek için insan bütün peşin fikirlerini bırakmalı ve en coşkunundan en bozuğuna kadar bütün tecrübelerini hasıraltı edecek bir çare bulmalıdır.

Herşey gerçekler üstüne oturtulmuş rüyalara değil. Ne olduğumuzu bilmeliyiz, yoksa moda göre ne olmamız gerektiğini değil. Hiçbir sevgili çifti aynı programla yetişmemiştir. Onun için, standartlardan kaçınmalı, zira kimse tam normal değildir.

Cinsî aşıkta sevginin ne olması gerektiğini belirten hiçbir kaide yoktur. Şüphesiz bazıları hâkim, bazıları mahkûmdur; kimi sakın veya tamamen sebatsız. Kimi sadece sevginin ruhuna muhtaçtır, huzur, rahatlık ve sükün ararlar; buna mukabil kimi de dişle tırnakla tutulmalı, bunlara ancak yersiz merhamet dokunur. Hepsisi de doğrudur bunların, şayet sevgi doğru ise.. Ve anarşi paylaşılır ve tarafların hiçbiri yekdiğerinin kurbanı değil de onun da ihtiyaçları karşılanması gereken kişi olur.

Velhasıl sevgi sınır ve hislerin bir buluşma yeri, her bir tarafın mizaçlarının devamlı bir yenilenme ve sürpriz serisi olması - en iyisi, sağlam bir bina olmalı, öyle bir bina ki, içten dışa genişlesin, çocukların yaşayıp teneffüs edebileceği genişlikte.

Gene de bugün sevgi muvaffakiyetten çok başarısızlıkla karşılaşmakta - bunun da sebebi bilhassa bu çağın müsamahasız tazyikleri. Sevgi bir miktar mesaha ve sükkûnet içinde yeşerir - hattâ evlilik dahi bir miktar tek taraflıdır. Bugünkü makineleş-

... hayada, kalabalık
... vermez. Daha be
... vardır - tecrübe
... Çılgınca h
... ezin dereces
... tutmakta ki no
... maktadır.

Bir zamanların s
... çocuğu komşu
... ise şehrin kala
... hayatı ile bir
... Almakta,
... aciz, devan
... aldandı
... bölmekte

Fakat belki de
... kendisine
... kendimiz
... derece aşağı d
... değmezmiş
... nelden biraz e
... hangi bir alâka
... geliyoruz
... herşeyi inkâ
... evlilik iska
... her an yık

RU

Bu kupo

Adı, So

Adres

navale no-su
mın yapılm

... dünyada, kalabalık, gürültü buna pek
... vermez. Daha beteri, herşeyimiz fazla-
... vardır - tecrübe fazlalığı, arzunun par-
... ması, Çılgınca hareketlilik, kütle irti-
... , cazın derecesi âşığı öylesine mesa-
... tutmakta ki normal ten teması can
... aktadır.

Bir zamanların sakin, boş yerlerinde bir
... çocuğu komşu kızıyla iktifa ederdi;
... ise şehrin kalabalık meydanı ve kay-
... hayatı ile bir tercih yapma güçlüğü
... dır. Almakta, bırakmakta, karar ver-
... ten aciz, devamlı olarak görünüş ve
... zayle aldanmaktadır - bu durum aynen
... lığı de bölmektedir.

Fakat belki de başarısızlığın ana sebebi
... nin kendisine karşı takındığımız ta-
... dır - kendimizi tatmin seviyesinden
... derece aşağı düşünce sanki onu muha-
... zaya değmezmiş gibi. Mutluluğumuz mü-
... menden biraz eksik gibi görüldüğü an
... hangi bir alâkayı kesmekle, öyle bir al-
... naya geliyoruz ki, en basit bir sevgiden
... şka herşeyi inkâr etmiş oluyoruz. Daha
... kötü evlilik iskambil kâğıdından bir ev
... nıyor, her an yıkılmaya hazır.

Asrı insana göre sevgi çok daha derin
olmalı, ufak tefek muhabbet noksanlıklarına
ve arızı ihanetlere dayanıklı, tiryakilik-
ler ve çılganlıklar ortasında kendi kutsal
sükûnetini yaratacak azimde ve en önemli
imtihan olan evliliği kabul edecek kadar
kuvvetli ve çocuklarını aciz kazazedeler ye-
rine, kendi ülkesinin mirasçıları yapacak
kudrette olmalı.

Tavırlarda bazı değişiklikler lüzumlu
olabilir. Meselâ kuvvete olan ihtiyaçtan
vazgeçmek gibi. Ve mükâfatlı döğüşçülerin
akrabalığından, ●nlar ki, bihassa evlilikte
birbirini alaşağı etmek ve sayı kazanmakla
uğraşırlar. Sevgide hâlâ bize ölümsüzlüğü
anlatan şeyler vardır, yeter ki bunların be-
delini ödemeye razı olalım. Yeter ki eski
kıskançlık ve gurur klişelerini unutmayı öğ-
renelim ve muhafazlıktan, korumaktan, tas-
vip etmekten, affetmekten ve hattâ hizmet
etmekten kaçınmıyalım. Sevgi sadece insa-
nın kendi zevklerinde müsamahakâr olması
değil, başkasının zevklerine de kapılmak
zevkidir. Aynı zamanda yumuşaklık ve alâ-
ka gibi basit şeyler, tapma fiilinde duyulan
zevk, arasına uyuyan sevgilinin yanına
uzanmak ve gözlerini güneşten korumakta
duyulan memnuniyettir.

RUH VE MADDE'YE

Abone olmak için

Bu kuponu doldurup P.K. 1157 İstanbul adresine göndermeniz kâfidir.

Adı, Soyadı :

Adres :

. Aylık abone ücreti olan T.L. nı : .
havale no.su ile Postahanesinden çıkarttım. Abone kaydı-
mın yapılmasını rica ederim.

İmza

Saadeti Arayan Kadın

(19. Sayfadan devam)

Marında karısının da payı bulunduğunu minnetle düşünür. Küçükken annesinin himayesinde duyduğu emniyet hissini eşinde de müşahade ederek ona olan sevgisi hissen daha öte bir şumûl kazanır. Fikri sorular bir kadının ailedeki ve cemiyetteki yerini hiç kimse inkâr edemez.

Erkeklerin umumiyetle kendilerini samimiyetle dinliyecek insanlara ihtiyaçları vardır; halledemedikleri problemlerini, tasavvurlarını ve hatta rüyaların anlatmak isterler ve onların bu hususta ne düşündüklerini öğrenmek isterler. Aydın, hassas bir kadın ona bu hususta ne kadar çok yardım edebilir!... Ve yine çok hayrettir ki, pek çok kadın kocalarının kendileriyle konuşmadıklarından şikâyetçidirler. Bunun yanı sıra hemen ilâve edeyim ki yine şahsen öyle kadınlar tanıdım ki bazı ev işlerinden, tualekten ve müzikten başka hiç bir şeyle ilgilenmemektedirler. Genç bazıları bunların yanı sıra gazetelerden muayyen bir takım vak'a ve hususları takip ederler ve bütün malûnatları bundan öte geçmez. Bu gibilerci boş bir tahta gibi ses çıkarırlar.

Onların, fikri hiç bir unsur taşımayan konuşmalarını nezaketten ancak bazı kimse-ler bazı hususi şartlarda dinlerler, fakat bir koca bunları dinliyemez. Erkeğin işi ne olursa olsun, iş muhiti münasebetiyle devamlı bir fikri faaliyet ve çeşitli müşahade imkânları içerisindedir. O bunlardan edindiği bilgi nisbetinde dış hayatta kendine düşen rolü oynar ve evine bir otele gider gibi gitmesini de bu takdirde yadırgamamalıdır. Eğer siz bir kadını illâ bir taş bebek olarak düşünüyorsanız o zaman kadın kadıncık hakkınıza razı olursunuz ve bir dişi olmaktan öteye geçemezsiniz. Tabii mesele bununla bitmiyecektir; muhitinizde diğer kadınları göreceksiniz onları kendinizle mukayese edeceksiniz, o zaman sadece bir dişi olmanın

tatminsizliğini kuvvetle hissedeceksiniz. Zira her şeyden evvel siz bir insansınız. Muvakkat bir takım kaprisler uğruna, hayattaki esas yerinizi almanızı emreden vicdanınızı susturmağa çalışmak, size ancak ıstırap verecektir.

Buraya kadar beni sabırla okuyan sayın hanımlar konuyu tek taraflı mütalâa etmemi yadırgıyabilirler. Hemen şunu ilâve edeyim ki, ben, sadece hayatta bize düşen bir vazifeden bahsettim, eğer saadeti arıyorsak bu hususta bir pazarlığa girmemiz gayret noksanlığından başka bir şey değildir. Erkekler kendi durumlarından kendileri mes'uldürler.

Başka bir hususu da anlatmadan geçmiyeceğim; Tabiat kadına zevcelik ve analık gibi bir mes'uliyet yüklerken diğer taraftan onu evinin içinde emniyete almıştır. Kadın, gününün sahibidir, dilerse günlük programını aynen tatbik edebilir, yarın, onun için pek bir problem teşkil etmez. Fakat erkek, işi ne olursa olsun, bir yarının ona ne gibi sürprizler hazırladığını daima düşünür; bu sebepten onun, kadına nazaran sinir sistemi devamlı bir hareket gösterir. İş temposunu muhafaza etmek ve ileri götürmek itilişi içindedir, bu yüzden sayısız dış tesirlerle mücadele etmesi lâzımdır. Erkeğin bu mücadelesinde para kazanma gibi maddi unsur zaman zaman değerini kaybedecek mahiyette bir kıymettir. Erkekteki bu durum kadının analık vasfına muadil tabii bir husustur. Bu mücadelesinden edineceği tecrübeler özünün ihtiyacıdır.

Uyanık münevver bir kadın kocasının bu mücadelesinde ona, iyi bir antrenör olmalıdır. Böylece müşahade imkânları daha da genişliyecek olan kadının bilgi kazancı o nisbette artacak bir ömrü boşa geçirmememnin sürurunu duyacaktır.

Ruh ve Madde'ye Abone Olunuz